BREVE COMPENDIUM

VITÆ SPIRITUALIS ET DEVOTÆ,

Cum Omnibus Actibus Virtutum tam Externis quam Internis,

Vnicuique Statui Accommodum, Rythmo expressum,

Cunctis Salutis Æternæ Studiosis Per Religiosum Monast. Oliven. Ord. Cisterciensis.

Typis ejusdem Monasterii mandatum.

Anno Salutis Humanæ 1685.

Imprimebat JOAN. JACOBUS TEXTOR FACTOR.

Fr. Joannes de Rokſzyce Zapolski Divina Vocatione Abbas Landenſis Sac. Ord. Ciſt. Protonotarius Apoſtolicus, per utramq; Poloniam Pruſſiam & Lirhvaniam Commisſarius & Vicarius Generalis J. V. D. S. R. M. Secretarius.

CVm Liber cujus Titulus Breve Compendium vitæ Spiritualis nihil Orthodoxæ Fidei diſſonum, quinimò omnia ſpirituali utilitati adaptata contineat Ideo eundem, Noſtrâ quâ fungimur poteſtate, typis in lucem vulgari tam Polonicè quam Latinè permittimus. In quorum fi[illegible]m præſentes chirographo noſtro & conſueto ſigillo munimus. Dat. in Mon. Land. 6. Dec. A. D. 1684.

Fr. Joannes Zapolski Abbas Land. Com. & Vic. Gen. Sec. R. Mtis.

CVm Liber cujus Titulus, Breve Compendium vitæ Spiritualis diligenter per A. R. P. P. Theologos Soc. JESV revisus, & adinventus doctrinæ Rom. Catholicæ Ecclesiæ conformis, Christique fidelibus perutilis sit; ideò facultatem concedimus, ut tam Polonico, quàm Latino idiomate, typis Olivens. mandari possit. In quorū majorem fidem manu Nostra Nos Subscripsimus, & Sigillum apponi fecimus. Datum Gedani Die 20. Decembris 1684.

Joannes Josephus Martini
Præpositus Decanus Meve. Surrogatus Gedanens. & per Pomeraniam. mppria.

Via Compendiosa & Semita Recta, per Quatuor Gradus ad Salutem Æternam.

PArate Viam Domino, rectas facite Semitas ejus. Matth. 3. 13.

Semita Justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum. Isa. 26. 7.

In Semitis Justitiæ Vita. Prov. 12. 28.

Justorum Semita quasi lux splendescens procedit, & crescit usque ad perfectum diem. Prov. 4. 18.

Dirige me in Semitam rectam. Ps. 26. 11.

Perfice gressus meos in Semitis tuis. Psal. 16. 5.

CVm Liber, cujus Titulus, Breve Compendium vitæ Spiritualis, diligenter per A. R. P. P. Theologos Soc. JESU revisus, & adinventus doctrinæ Rom. Catholicæ Ecclesiæ conformis, Christique fidelibus perutilis sit; ideò facultatem concedimus, ut tam Polonico, quàm Latino idiomate, typis Olivens. mandari possit. In quorũ majorem fidem manu Nostra Nos Subscripsimus, & Sigillum apponi fecimus. Datum Gedani Die 20. Decembris 1484.

Joannes Josephus Martini
Præpositus Decanus Meve, Surrogatus Gedanens. & per Pomeraniam. mppria.

PARS I

De Vita Spirituali.

Via Compendiosa & Semita Recta, per Quatuor Gradus ad Salutem Æternam.

PArate Viam Domino, rectas facite Semitas ejus. Math. 3. 13.

Semita Justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum. Isa. 26. 7.

In Semitis Justitiæ Vita. Prov. 12. 28.

Justorum Semita quasi lux splendescens procedit, & crescit usque ad perfectum diem. Prov. 4. 18.

Dirige me in Semitam rectam. Ps. 26. 11.

Perfice gressus meos in Semitis tuis. Psal. 16. 5.

PRIMUS GRADUS
Puritas Cordis & Intentionis.

QUi vult brevi & rectâ viâ festinare
AdCœlum; ac lapsum adOrcum evitare:
Basi veræ fidei firmus innitendo,
EjusConfessionem frequens peragendo:
Sangvinem profundere pro illâ paratus,
Et mortis excidium pati resignatus:
Debet primùm ab omni culpâ præcavere;
Tanquam Inferno; mundum cor semper tenere.
Mens, ut non sit conscia ullius excessus,
Ad mundandam animam promptus sit regressus;
Si sentiret aliquo infectam reatu:
Contritionem omni requirat conatu.
De peccato doleat ob DEI Amorem,
Copiosum depluat lachrymarum rorem;

Pectus tundat; omneque malum dete-
stetur
Abnegans, ut Dæmonem ipsum exe-
cretur.
Mox firmum ptopositum sit Confessionis,
Quam impleat: seipsum jure rationis
Culpet, condemnet: plenè totum fa-
teatur:
Quod Cor circumstans rodit & malè ce-
latur.
Omnem promittat ab hinc emendationem,
Ad hanc suam dirigat operationem:
Tollat Pœnitentiæ Satisfactione,
Quod pravæ voluntatis accidit agone.
Sit posthàc circumspectus, agat vigilanter,
Ne peccatum iteret, caveat constanter.
Nec redeat ut sus ad volutabrum luti,
Ut Vanis ad Comitum. Firmâ sciat uti
Spe in DEUM, propriæ non fidens virtuti;
Sed recursu ad eum consulens saluti:
Ac in CHRISTI meritis vires suas
fundet,
Invocatis precibus Divorum abundet:
Peccatorum veniam à DEO petendo,
Instinctûsq; gratiam sancti exposcendo;
Arduis propositis se stabiliendo:
Inten-

Intentione bonâ cor ſemper regendo.
Cùm in diem ſepties Iuſtus ipſe cadat,
Et reſurgens ſepties à lapſu evadat.
Contritionis actus in promptu habendus
Ut Clavis Cœlum pandens, nunquam negligendus.
Sedqui cupit animam puram conſervare,
Debet Conſcientiam ſic examinare,
Ut ſemper diſcutiat, num ſit in defectu,
Quotidie trutinet, an ſit in profectu.
Qualis ſit in Vitiis ſtatus extirpandis
Et pravis habitibus; Quis in radicandis
Succeſſus Virtutibus: ad perfectionem
Tendens Zelus amoris per promotionem.
Singillatim proderit tollere defectus,
In quo Spiritualis Ducis ſit delectus:
Inclinationem ad malum propulſando,
Et propenſionem ad bonum excitando.
Hic non ſolum cavendum peccatum mortale,
Sed arcendum etiam omne veniale:
Quin ab omni ſpecie malâ abſtinendũ,
Quæ ad DEUM tendere poſſit offendendum.

Nun-

Nunquam DEI mandatum ut transgrediatur,
Sed Voluntati ejus semper obsequatur;
In omni actione à DEO dependens:
Ad DEO contraria nunquam condescendens.
Ut peccatum caveat, hìc gravissimorum
Memoria utilis est novissimorum;
Mortem & Iudicium extremum pensando:
Cœlum atque Inferos sæpè trutinando.
A peccatis abstrahet funeris ligamen,
Et supremæ Themidis rigidum examen;
Tum quod Cœlum penetret nil coinquinatum:
Ac æternis ignibus plectatur peccatum.
Ergo Pœnitentia servit Puritati
Cordis, & à vitiis veræ libertati;
Quò Recta Intentio se totam impendit,
Dum suis operibus hunc finem prætendit,
Soli DEO unicè in cunctis placendi,
Hac Cordis Puritate ipsi serviendi;
Ad Divinæ Gloriæ collimans augmentum:
Ejusq; Voluntatis exactum momentũ.
Ex

Ex motivo amoris; ac in meritorum
Unione offerens JESU & Sanctorum,
Se in iis solidans; per Cor præsentando
JESU & Deiparæ: DEO se dicando.
Beatus erit ex hac cordis puritate,
Et ad DEUM intentæ mentis bonitate.
Cor mundum crea in me DEUS, & perfectum;
In meis visceribus da Spiritum rectum.

PRIMUS ACTUS PRIMI GRADUS.

Actus Contritionis seu Clavis Cœli.

AH! peccavi Domino. Ah! Tibi peccavi,
Tibi soli Domine; Coram te patravi
Multa prorsus scelera: qui Tibi servire
Per amorem debui, semper obedire.
Peccavi DEo Maximo. Te DEUM offendi
Creatorem omnium: me pravā ostendi
Ingratam Creaturam, ob Creationem
Obligata existens, & Redemptionem.
Peccavi Patri Optimo. Te exacerbaui
Pater Sancte; coram Te peccans, declinavi
A Te: nec iam Filius dignus sum vocari,
Tui Boni prodigus, dignus condemnari.

Miſerere Domine mei peccatoris,
O DEUS miſerere prævaricatoris;
Filii deperditi Pater miſerere;
Sis mihi propitius, nec agas ſeverè.
En Tibi Confiteor omnia peccata
Queis tranſgreſſus graviter ſum tua mandata;
Adverſum Legem tuam multum excedendo:
Pravos meos habitus nunquam compeſcendo.
Quin iniquitatibus ſic frena laxavi,
Quòd omnes potentias ad malum proſtravi:
Sic Tibi & proximo & mihi adverſus
Fui verbo, opere, ac mente perverſus.
Summum Bonum Unicum à Te exulavi
Ah! quantùm me pœnitet! Te exterminavi.
Ex toto Corde, vero contrito dolore
Atque humiliato cum ſummo mæ[illegible]ore
Quàm intime doleo, quòd te Summè Bonum
Frequenter offenderim, ſemper mihi pronum.
Totus triſtor, Unicum ob Tui amorem
Dolens: per malitiam ſive per errorem
Me

Me Tuæ Volũtatis transgressum præcepta,
A Tuâ Bonitate avulsum acceptâ;
Nec non boni operis multum omisisse,
Et ad malum Proximum interdum traxisse:
Adeoque pessimâ vitâ minuisse
Laudem Tuam, animæ damna induxisse:
Partem vitæ maximam Culpæ impendisse:
Rigidam justissimè pœnam meruisse.
Et exinde factum me cæli exhæredem,
Æternorum ignium inferni hæredem;
Factum me, quin etiam Tuum inimicum,
Gravi jugo criminum Sathanæ amicum.
Pudet me tot scelerum coram orbe toto,
Detestor, abominor, odi omni voto;
Ab illis jam fugio ut animæ peste
Illa ut Diabolum execror funestè.
Libera me Domine ab ipsis, mi DEUS
Illa dele Gratiâ, Tuus petit reus,
O Pater annihila, maculas absterge;
Et lava me amplius; perdens cuncta merge.
Ecquis nam intelligit modum delictorum?
Munda me à specie pravâ occultorum,

Velo

Velo ignorantiæ; & ab alienis
Parce ſervo minimo, quibusvis obſcænis.
Pectus meum quatio, lachrymis inundor;
DEUM meum deprecor donec plenè mundor.
Cum Publicano dico: Mihi gratioſus
Sis atque propitius, licet ſim probroſus.
DEUS, Pater, Domine, cui miſereri
Proprium & parcere fac me nunc foveri
Tuæ benignitatis â proprietate,
Nec furoris abripi juſti gravitate.
Correctionem meam promitto ſincerè,
Cujus exercitium ſervabo auſterè;
Statuo propoſitum firmum non peccare;
Me in Tuâ Gratia ſemper renovare:
Quam imploro; ſine quâ non meâ virtute
Culpas vitare queo; ſed cum ipſâ tutè.
Pater qui in Cœlis es, Filium indignum
Recipe in gratiam; Clementiæ ſignum
Monſtra ad Te reduci, errantem me reduc
A morte culpæ, & ad vitam deduc.
Volo ſatisfacere pro meis delictis,
Diebus deperditis, & damnis inflictis;
Fru-

Fructus pœnitentiæ dignos exercere:
Me in Sinu Gratiæ Tuæ continere.
Sed cùm mea opera pannus menſtruatæ
Sint, ex ſe haud placita, ſupplex peto
à Te,
Ut illa recipias meritis unita
Chriſti; Matris, Sanctorum Actibus
condita;
Satisfactionibus dolentium cuncta,
Atque pœnitentium lachrymis conjun-
cta.
Coram Te compareat meus Mediator,
JESUS Tuus Filius dilectus, Precator
Cum ſuis vulneribus; in Cruce confixus
Pro meis ſceleribus: & Clavis innixus.
Reſpice in faciem quæſo Tui Chriſti,
Vide deprecantem Te Patrem vultu
triſti,
Innocentis vulnera, profuſum Cruorem
Agni ſine macula: exaudi clamorem.
Per amaritudinem ejus Paſſionis,
Copioſæ ſanguine vim Redemptionis;
Mortis acerbitatem: precor peccatoris
Miſerere peſſimi, ſummi debitoris.
Sint jam exnunc penitus extincta peccata
Mea, & radicitus correcta errata,
Puris-

Puriſſimæ Virginis ob orationem,
Divorum quos invoco interceſſionem.
Quantumvis ſim oculos in Cœlum levare
Indignus, nec Cernere Tuum ſalutare;
Imò reum fateor me damnationis
Æternæ, judicio Tuæ ſanctionis,
Sanctæque Juſtitiæ ſupremo Decreto:
Dignum pænis omnibus ac perenni leto.
Spero nihilominus Tuâ infinitâ
In miſericordiâ cunctis expeditâ.
Ergo jam me Domine à Culpis abſolve,
O mi Pater, mi DEUS à pœnis revolve;
Plenariam conſequi Tui Iubilei
Me fac Indulgentiam, plenam veræ ſpèi.

SECUNDUS ACTUS

PRIMI GRADUS.

Pura ad DEUM ſolum Intentio.

QUidquid ago, cogito, vel loquor, mi DEUS
Ad Te totum dirigo. Hic affectus meus
Eſt ad Tuæ Gloriæ & Laudis augmentum,
Ad Tuæ Voluntatis purum Complementum.

Dor-

Dormio vel comedo, bibo vel incedo,
Sedeo vel jaceo: quocunque procedo.
Sit motus, respirium, pulsus, tactus, sensus
Et halitus: omnibus in his est consensus
Domine, ut exequar Tuam voluntatem,
Nec unquam in his meam quæram libertatem.
Fecisti me siquidem talem Creaturam,
Quæ cunctis his indiget ad suam naturam.
Tantò magis alias operationes,
Cunctas eleêmosynas, meditationes,
Mortificationes, obsecrationes,
Cruces & jejunia ad intentiones
Has quam perfectissimè ex Tui amore,
Ut Tua sit voluntas, pro Tuo honore,
Per totam Vitam meam & æternitatem
Facere desidero; omnem facultatem
Meam Tibi dedicans: omni motu, nutu,
Corporis & animæ, nictu & obtutu
Oculorum cupio; ut magnificeris,
Benedicaris, laude cunctâ exalteris.
Et Tibi sint gratiæ omni actione
Virtutum quarumcunque, cum confessione,

Quod

Quod ſis Sanctus, Sapiens, DEUS Vi-
vus, verus,
Æternus,Omnipotens,Juſtus,acSeverus:
Immenſus, Miſericors, Bonus, Rectus, Di-
gnus,
Perfectus, Omniſcius, Clemens, & Beni-
gnus.
Ex affectu agere Univerſitatis
Volo ſemper, ubique Zelo charitatis
Deſiderans plenè, ut quævis Creatura
Tali gratitudine Tibi ſolvat jura.
Ut ſinguli Atomi in Corda vertantur
Seraphim, & amoris penſum exequan-
tur.
Hæc omnia offero in Communione
Sanctarum Actionum ; & perfectione
Meritorum Chriſti, & Matris, ac Divo-
rum:
Præſentans per omnium Corda Beato-
rum.

SECUNDUS GRADUS.

Humilitas.

IN Abyſſum profundam nihileitatis
Exinaniendo Te vi humilitatis,
Totus coram Divinâ rue Majeſtate:
Tuum Nihil agnoſce coram orbe latè.

Nîl

Nîl in origine, ex nihilo creatus,
Nil in profectu, nullo decore ornatus;
Nil in viribus, absque DEO nihil valens;
Nil in fine, cum perdat Te mors cæde calens.
Cogita quid fueris? Sperma purulentum,
Quid jam sis? Vas stercorum certè fœtulentum;
Quid eris? nonne esca Vermium enecta?
En respectu Corporis res es quàm abjecta!
Sed respectu animæ cœcum intellectum
Habes, & judicium obliquum non rectum;
Memoriam labilem, bono haud dicatam:
Voluntatem ad omne malum efferatam.
Quicquid est in te Boni, totum Bonitatis
Est Divinæ, quod mali, tuæ Voluntatis
Pravæ: sic ex te nihil es in tuo statu;
Ipsum malum fomitis culpæ es reatu.
Hinc debes agnoscere te pulverem vilem
Esse, & peripsema, & vermem exilem;
Et summum Peccatorem; miserum, mendicum:
Et prævaricatorem, DEO inimicum.

Quin te crede pulvere ipso viliorem,
Et damnatis omnibus dic indigniorem:
Nam is DEI nutui non contrariatur
Ut Tu; cui gratia tanta ministratur.

Ipseque perfectiùs viveret damnatus
Cùm hâc gratiâ, quâ tu es semper donatus
A DEI Bonitate: Hanc audes calcare;
Dum factis Tuis non vis huîc obtemperare.

Ergo sic præ oculis Deum semper gestans
Præsentem, ac in corde te subjectum præstans;
Timeas vel minimâ re hunc offensare;
Illiusque Paternum Cor exacerbare.

In nihilum redigit te una mortalis
Culpa, cujus merces est ignis infernalis.
Admirare supra te DEI bonitatem,
Quòd te suffert, quòd tuam non aufert ætatem.

Tuam dependentiam perpende à DEO,
Hinc correspondentiam conserva cum eo:
In ipso vivis, agis, es, atque moveris;
Absque illo nihil es, nullo potieris.

Sic ipſi obediens ſis omni reſpectu,
Toto ad nutum ejus ſerviens affectu.
Sis in ejus manibus promptum Inſtru-
mentum
Non contumax: currens ad illius in-
tentum.
Ut figmentum figuli manibus rotatur,
Ejus absque ſtrepitu placito paratur:
Ex tuo luto DEUS faciat vas tale
Absque murmure, quale vult eſſe for-
male,
Tu te Deo ſubjice; Totus rationi
Illius ſis Subditus, ac directioni.
Ipſe quod vult faciat, tu te illi dabis
Licet quidquam aſperi immittet por-
tabis.
Hæc omnia faciens, tamen te proſtratum
Dic ſervum inutilem, nec in ullo gra-
tum
Tibi omnes alios antepone: imò
Æſtima te ſordido viliorem fimo.
Ad quæcunque vilia libenter feſtina,
Quod detrectant alii, ſit tua rapina,
Abjectis ſervitiis ſemper inſiſtendo,
Cùm ipſis quisquiliis parem te po-
nendo.

Ita te aſpernare, teque deteſtare,
Ex corde vero ſemper ſic humiliare,
Sis reipſa humilis, non ut videaris;
Nec ad elationem unquam movearis.
Nec ullas deſideres altas dignitates,
Verùm ſtatûs humilis tene vilitates;
Fer patienter quidquid venerit adverſi
Velle tuo: ſeu quidquid fecerint perverſi.
His te dignum judica, & hiſce majora
Tibi deberi, fata colens altiora.
Quidquid boni, adſcribe DEI Bonitati,
Quidquid mali, hoc tuæ da perverſitati.
Æternum mancipium velis eſſe DEI,
Pulvis, ſuppedaneum ſemper ſupplex ei;
Cum eris humillimus ſic in tuo ſenſu:
Dei dono fruêris ad ſumma conſcenſu.

ACTUS

Humiliationis ſui.

MInima ego Tua Creatura
Deus, ac Tuæ Dexteræ factura,
Quod ſum & poſſum, ex Te manat totum,
Ex me nihil ſum, nullum ago motum.

Ad

Ad tuas totum me jacio plantas,
Indignitates meas videns tantas:
In pulvere os meum ſupplex prono,
Dolore culpæ corde jacens pono.
Quod nihilum ſim ante Te agnoſco,
Omnia in me Tua recognoſco,
Mera ſum cauſa ſolius peccati,
Ex voluntate perverſâ patrati.
Pulvere ipſo me abjectiorem
Æſtimo verè, atque viliorem;
Nam hic Tibi in omnibus obedit,
Contraria ſed mea culpa edit.
In malitiâ omnes peccatores
Supero, quosvis Tui offenſores,
Poſſidens â Te gratias majores,
Nec ritè meos his conformans mores.
Etiam ipſis pejor ſum damnatis,
Quibus ſi dares mea dona gratis,
Perfectiùs me hi Tibi ſervirent:
In cunctis rectè tibi obedirent.
Sic mei ſtatûs in exilitate
Totus tremo ex meâ pravitate:
A Judiciis quàm Tuis formido?
Quod perdiderit me totum libido.
Semper horrenda mihi Tuba ſonat,
Ad judicium, (in auribus tonat)

Ad judicium ſurgite, daturi
Nunc rationem; Fatum audituri
Judicis. Ubi peccator parebit,
Cum ipſe Juſtus nimiùm pavebit?
Timeo jamjam contra Te peccare,
Mi DEUS iram Tuam irritare.
Cupio Tibi ſoli ſubjacere,
Omne peccati malum præcavere:
Te meum Summum cognoſco Authorem,
Te volo ſemper habere Rectorem.
Fac mecum quod vis, ſum Tibi ſubjectum
Manibus Tuis inſtrumentum rectum.
Dirige, trahe, duc, ut vis inſtanter:
Nutui Tuo parebo conſtanter.
Quò projicis me, illuc lubens cado,
Quò meam vertis vilitatem, vado;
Ex meâ nihil volo voluntate
Agere, ſed ex Tui poteſtate
Beneplaciti. Hoc ut circumſcribet
Me ad fortunam, ad caſum, ut libet;
Ad indigna vel digna me utendi:
Semper paratum cor eſt Te ſequendi.
Indigna meam ad conditionem
Appropriata, propter actionem
Culpæ, amplectar lubens: viliora
Semper requirens & probroſiora.

Hinc ſperno mundum; meipſum contemno,
Ut deſpectum & abjectum condemno.
Odi me totum, fugio, deteſtor,
Execror; horrens, pravum me conteſtor,
Volo eſſe ab omnibus contemptus
Nihili ductus, ut canis peremptus,
Ut quisquiliæ, mundi anathema;
Omnium rerum verum peripſema.
Ad nihil ſanè valeo; projectum
Ut abortivum, ad orcum dejectum:
Atré aduſti inſtar titionis,
Perdito dignus ſtatu Epulonis.
Mereor omnes pœnarum rigores,
Afflictiones, mœrores, dolores;
Juſtas à cunctis perſecutiones:
Deſertiones, tribulationes.
Ergo de jure puni me mi DEUS,
Ut vis, emenda, ut meretur reus,
Hic grava, preme, humilia, tere,
Conculca, reduc ad nihilum merè.
Malitia nam ſum eſſentialis,
Proclivitas ad ſcelera fatalis:
Contagio ſum hominum mortalis,
Macula mundi, culpæ fons realis.

Si quidquam in me elucescit boni,
Tui effulget hoc gratiâ doni.
Hæc agit cuncta, gratis operatur:
Hac solâ meum meritum fundatur.
Sed quamvis Tibi sincerè servirem,
Tua fidelis munia obirem;
Me tamen servum inutilem nosco;
Gratiæ Tuæ auxilium posco.
Cupio pedum Tuorum scabellum
Esse, jumentum natum ad flagellum;
Pulvis & Cinis, miserrimus vermis:
Gratiæ tuæ mendicus inermis.
Sim ergo, quàm sum, in Tuo conspectu
Vilior, omni damnandus despectu,
Coram Te meas fac indignitates
Cernam, & veras nihileitates.

TERTIUS GRADUS.

Abnegatio Sui ipsius.

IN Baptismo Sathanæ abrenunciâsti,
Ac Deum in Dominum tibi vendicasti,
Satan ad te non potest habere accessum,
Sed per mundum & carnem arripit successum;
Decipiens & trahens te ad jugum suum:
Te sibi subjiciens per consensum tuum.

Ac

Ac ideò integrè totum abnegare
Debes mundum, teipſum carne ſpoliare.
Ecquid ſunt opes? Umbra veritate carens,
Quid honores? Nebula breviter apparens;
Ecquid ſunt voluptates? ſomnus parum durans:
Hæc cuncta tollit mortis momentum maturans.
Ut momentis ſingulis tranſit temporalis
Vita, & Subſtantia talis eſt mortalis.
Tempus præcurrens non eſt; advenit futurum;
In præſenti momentum volat periturum.
Sic in ictu Oculi præterit figura
Mundi, bono hominis nunquam profutura.
Hocce mundo utendum tanquam non utendo,
Voluntatem ad illum ſuam haud ſtringendo.
Corde toto quin imò eſt abominandus,
Et reſolutione firmâ abnegandus.
Omnem ob Creatorē ſperne Creaturam;
Ut ab illâ abſtrahas te fac ſummam curam.

Quantò magis ab ipsâ eris elongatus
 Tantò tu viciniùs accedes ad latus
 DEI: si habueris cunctis denudatum
 Cor, Divinâ specie tantùm impraegnatum.
Quin spiritualiter esse Crucifixus
 Debes mundo, & mundus sic tibi affixus,
 Ut ipsi moriaris; dispereat Tibi
 Ille: sed DEUS tuam sumat vitam sibi.
Ad coelum totam mentem atque voluntatem
 Fer, duc, urge beatam ad aeternitatem.
 Ergo te ab immundo mundo avertendo,
 Teque ad solum DEUM totum convertendo;
A teipso exire debes, abnegare
 Temetipsum, ut summum malum proculcare.
 Perversas exuere omnes passiones,
 Et pravas extirpare inclinationes.
Cumque irascibilis vis maximè detur,
 Et concupiscibilis in te dominetur;
 Erunt hae ratione fortiter frenandae:
 Et semper persequendae, ac mortificandae.

Con-

Concupiſcentia eſt ex fomite ignis,
Ira focus ex quavis ſcintillâ inſignis:
Hos ignes extinguere debes ne adurant;
Opprimere, antequam animam comburant.
Deinde tuos ſenſus teneris domare;
Continuo carcere ſic mortificare,
Ne unquam exorbitent; ne adoriatur
Illos mors; per feneſtras has ingrediatur.
Perenne cum oculis tuis fœdus pangas:
Sint clauſi, nec præferant malorum phalangas.
Aures ſint obturatæ, ſpinis ſepiantur,
Ad ſuſurrum perverſum ſurdæ occludantur.
Guſtus quæ interdicta non transgrediatur,
Sed felle Paſſionis Chriſti aſpergatur.
Nec excedat limites ſuos odoratus:
Nec tactus illicito ſit contaminatus.
Manus pedesque Chriſti ſint affixæ Cruci
Fixè: abſtractioni non ſuccumbant truci.
Lingua in ergaſtulo clauſa ſe conſervet;
Ad ſolam Dei laudem ſe totam enervet.
Sic cœcus, ſurdus, mutus maximâ virtute,
Absq; cunctis ſenſibus pro tuâ ſalute

Eſſe

Esse debes: sunt enim ad malum pro-
clives,
A bono alieni hi corporis cives.
Hinc teipsum abnegans, Christum in se-
quendo
Crucem tuam gestabis; ipsi adhærendo;
Et antiquum hominem natum ex pec-
cato
Semper mortificabis: animo parato
Novum virum indues simul & perfectum
Imitando exactè; ibis ad conceptum
Finem tuæ salutis; Tibi moriendo.
Cum Deo eris, ipsi æternum vivendo.

Actus Abnegationis Sui ipsius.

Procul hinc procul ò munde immunde,
Fons mali, omni scelere fæcunde.
Nil in te sanæ reperitur mentis,
Fraudibus plenus, plenus detrimentis.
Tua quàm citò præterit figura!
Quàm parvo ictu corruit statura!
Obscænum perit cœnum voluptatum,
Et evanescunt nubes dignitatum.
Ut aquæ bulla vacua spectatur,
Quando per ventum levem dissipatur:
Ut fulguris Lux brevis coruscantis;
Decoris Tui sic flos inconstantis.

Ecqui

Ecquid eſt curſus vitæ meæ brevis
 In quo ſe fundat labor mundi levis?
 Rotatio eſt unius momenti;
 Æterni fluxus præceps detrimenti.
Non eſt in quo me valeam fundare
 Nec in currentis torrente firmare;
 Gaudia mundi captans perituri,
 Illecebrasq́ue corporis caſuri.
Hinc quæro mundo abrenunciare,
 Hunc, qui ſalutis clades, abnegare.
 Omnem ejuro ſpontè Creaturam
 Solius peto Creatoris curam.
Nolo tenere ullam vanitatem,
 Cum Creaturâ contiguitatem:
 Sed ſolum DEUM in corde habere
 Volo, ipſiq́ue ſemper adhærere.
Pereant omnes jmaginum ſtrues
 Ex Creaturis, animarum lues:
 Dei ſolius imaginem ſervo,
 Firmam in mente ſimili obſervo.
Unde non minus abnego me verè,
 Meipſum perdens ejuro ſincerè,
 Nil in me ex me volo retinere,
 Sed totum ex Te cupio habere.
Sum Tuum membrum mi JESU Servator.
 Licet indignum, & magnus peccator;

Gau-

Gaudeam ſinu Tuo : Ex Te vitam
Hauriam meam ſemper in Te ſitam.
Et quia ſemper Tu Crucem tuliſti,
Cruce ſalutem meam quæſiviſti;
Crucem amplector, deoſculor Crucem:
Tecum geſtare volo licet trucem.
Sim ego mundo totus Crucifixus,
Et mihi mundus : ſim Tibi affixus,
(Hoc concupiſco) ſim mortificatus
In Te ſepultus, ſim mundo ablatus.
Quam Sancta mors eſt, mori cunctis rebus,
In Te concludi omnibus diebus;
Abſcondi, mergi, perire, ſervari;
Ad Tuam Vitam morte deſtinari.
Utinam mihi moriar hac ſorte!
In Te manendo vivam ſanctâ morte:
Mortificando meas Paſſiones,
Concupiſcentes Inclinationes.
Senſus ad malum proclives & aptos
In freno premo vi rigoris captos.
Oculos, aures, guſtum & olfactum,
Stringo cancellis linguam atq; tactum
Tibi mi DEUS tantum inſeruire
Debent, pro Tuo honore prodire;
Ad nullam prorſus Creaturam ire
Affectu pravo : nulli conſentire.

Nec ſuâ ferri debent libertate,
Sed Tuâ rectè duci Voluntate;
Exuens ita hominem vetuſtum,
In novum volo mutari auguſtum
Secundùm Tui Regulam mandati
Juxta exemplar ſtatûs à Te dati:
Semper exactè mihi moriendo,
Et Tibi ſoli conſtanter vivendo.

Memoriâ Te conſervans recenti,
Infixum tenens intellectûs menti;
Ac Voluntatem propriam perdendo:
Tuam ex Corde ſemper exequendo.

QVARTUS ET SUPREMUS GRADUS.

Amor Dei ſuper omnia propter ſemetipſum, & Proximi ſicut ſui ipſius propter Deum.

ECquid usquam gratiùs? quàm DEUM amare,
Summum Bonum: in ipſo ſic perſeverare.
Ubi totum reſidet, quod deſiderare
Poteſt homo: quod ipſum poteſt ſatiare.

Omnis

Omnis Boni optatus imber inde pluit,
Unde Puri Amoris fons perennis fluit.
Immensas gaudiorum inundationes
Fundit, & infinitas consolationes.
Ecquis nam Deum suum non vellet amare?
Qui sibi gratiosum sic agnoscit clarè,
Ut grata Creatura ama Creatorem;
Magno empt⁹ pretio amaRedemptorem.
Hic planè continuus est in benefactis
ErgaTe,præbens dona mellis atq; lactis.
Quin ab æterno licet indignum amavit
Te, ac ingratum Suâ Gratiâ beavit.
Eccur non reciprocè hunc amare debes?
In Te præstando gratum nunquam esse hebes?
Solum Tibi amorem imperavit suum:
Pro hoc, quis edisseret? quod præmium Tuum?
Nec humanus oculus unquam vidit tale,
Nec hoc auris audivit ita speciale;
Sed nec in Cor hominis simile manavit:
Quod se diligentibus Deus præparavit.
Seipsum in Gloriâ æternâ donabit:
Ubi Amor ipsius nequaquam cessabit.
Ibi eris cum Fonte Amoris Unitus,
Bono Felicitatis omnis insignitus.

Jam amare incipe Deum pleno voto,
Et ex tota anima, & ex corde toto,
Et ex cunctis viribus; & ex tota mente:
Super omnia, sine modo, quam intentè.
Procul amor proprius, procul creaturæ
Omnis amor, nam solus vult diligi purè;
Præ omnibus in orbe sit appretiatus:
Ac propter semetipsum unicè amatus.
Cùm Summæ Bonitatis sit ipsa natura;
Summæ Jucunditatis immensa mensura;
Summæ Pulchritudinis, Decus inauditum:
Summæ sapientiæ, Lumen infinitum.
De illo increato exulta Amore;
Gaude de intermino ipsius honore;
Lætare quòd in cœlo sint hocce nutriti
Amore omnes Sancti; suique obliti.
Dole paucos in terrâ Dei Amatores
Esse, ac desidera hosce neglectores
Ad Deum diligendum omnes provocare;
Ad intensum Amorem corda excitare.
Omnis Tua fiducia in Dei Amore
Posita suspirii sit magni ardore;
Tuum desiderium ibi commoretur:
Et tuum refugium illuc destinetur.

Confitere Te reum Divini Amoris
Esse, ac mancipium ejusdem decoris.
Tua cogitatio in ipso fundetur,
Amati præsentia ut Tibi præstetur.
Cum ipso continuam fac locutionem,
In ejus deliciis conversationem;
Intentionem cures DEO consecrare:
Velle tuum Divino velle conformare.
Quin si scires etiam te fore damnandum,
Rigore justitiæ, ac DEO privandum;
DEUM nihilominus deberes gratanter
Amare cordicitùs ac perseveranter.
Ex seipso utpote dignum qui ametur,
Et cûi omnis gratia regratificetur
Per Amorem unicum; non tuum quærendo
Gustum, sed ejus velle satisfaciendo.
Nullum debes habere respectum privatum
Ad mercedem æternam, vel aliquid gratum
In hac dilectione DEI: sed Amoris
Finis sit ipse Amor, ac merces fervoris.
DEUM amans anima vadit resolutè,
Et patrat facinora Heroica tutè;
Ejus beneplacitum exequi parata,
Et tolerare omnia etiam ingrata.

Eſt ergo Amor Dei fidelis, jucundus,
Gratus, fortis, hilaris, dulcis, ſpe ſecundus.
Vigil, officioſus, caſtus, liberalis,
Tranquillus, obediens, conſtans, cordialis.
Propter Deum proximum amare teneris,
Cum ſit imago Dei, ut teipſum reris:
Sed in Deo debet hic Amor ſe fundare,
Ad Deum in omnibus ſe repræſentare.
In Miſericordiæ opera patranda,
Ad mentis & corporis damna profliganda,
Promptus erga proximum pro neceſſitate
Debes eſſe, ex verâ liberalitate.
Obſtrictus diligere quoque inimicos,
Illis benefacere, ferre ut amicos,
Pro te perſequentibus etiam orare,
Ut Dei Filiorum loco poſſis ſtare:
Bonitatis ſpecimen Divinæ ſequendo;
Qui Cœleſtem pluviam, nunquam deſiſtendo
Super bonos & malos dat diſtribuendo:
Solem oriri facit lumen largiendo.

PRIMUS ACTUS QUARTI GRADUS.

Actus Amoris Dei super omnia.

O Summum Bonum, Amor Increate!
Quis non amoris vi trahatur à Te?
Tu omnis fons es puriſſimus boni,
Medium, finis, es æterni doni.

Ita mi Deus memet adamâſti,
Quòd mihi totum Te dono donâſti.
Quam mutuò Te teneor amare,
Me Tibi totum viciſſim donare?

Ex nihilo me hominem creâſti:
Animâ Tibi ſimilem formâſti.
Meam cum Tuâ naturam junxiſti,
Te demittens me ſurſum evexiſti.

O quantus labor in me requirendo!
Quam carum lytrum pro me redimendo!
Quidquid habebas totum impendiſti,
Et ſanguinem & vitam profudiſti:

Sic perditum me per Te reparâſti,
Et vitâ functum revivificaſti;
In cibum meum Temet transmutando,
Gratiam mihi gloriamvè dando.

Hæc

Hæc omnia Tu ex mei Amore
Quid ego justè pro Tui honore?
Teneor Tibi mi Deus servire;
Amore grato me Tibi vincire.

Diligere Te ex corde præciso
A creatura, Tecum haud diviso.
Nam cordis uti vis possessione,
Absque vicino & distractione.

Monarcha Orbis Tu, & Charitatis
Unicum Bonum nexu unitatis:
Tui solius Amor mihi curæ
Sit, cunctis pulsis, opus est maturè.

Aliud nihil mihi præcepisti,
Solum amorem Tui injunxisti:
Si hunc non curo, contra me profaris,
Damnationem æternam minaris.

Quam gratiosum est hocce mandatum!
Quàm bonum minæ præstant mihi statum!
Ecquisnam nollet mandatum servare?
Amoris Tui dulcorem gustare?

Te ô mi Deus! Amo super cuncta,
Propter Te mihi omnia defuncta;
Perdo meipsum ob Tui amorem,
Exterminando omnem mundi florem.

Amo Te Deus ex anima tota,
Ex toto Corde & mente devotâ;
Et ex viribus cunctis incessanter:
Integri cordis vota dans constanter.
Amo Te non ex alio affectu,
Præterquam Tui solius respectu:
Dignus es enim omni charitate,
Ex Bonitatis Tuæ largitate.
Amo non meam ob utilitatem,
Sed solam gustûs Tui suavitatem;
Propter mandati Tui rationem,
Et voluntatis executionem.
Non me privati attrahunt respectus
Præmii sive mercedis affectus
In Te amando: Unum finem spectans
Amoris, ipsum amorem affectans.
Seipso amor semper compensatur,
Continens in se cuncta; non frustratur
Dum sese perdit: in se pereundo
In Summo Bono subsistit abundo.
Quin licet scirem Tui sanctionem
Fati, per Tuam revelationem
Quod in æternum me velles damnare
A Te amando non vellem cessare.
Sed in intento hoc perseverarem
Amoris Tui, semper sic durarem;
Hoc

Hoc unum pensans, quòd Tu eo dignus,
Ut gratæ mentis Tibi solvam pignus.
Fidelis essem in dilectione,
In Tua sperans miseratione;
Decreta Tua pronus adorarem;
Et meum velle Tuo conformarem.
Unicè solo hocce contentarer
Quod hîc amore Tuo delectarer;
Desiderans & in damnatione
Tui amoris frui unione.
Si possem, omnes vivos inflammarem
Igne amoris Tui; separarem
Ab illis rerum vanarum affectus;
Creaturarum firmarem despectus.
Ut charitatis succensus ardore
Sic æstuaret Orbis in fervore;
Quòd ipsa corda Seraphim referrent
Atomi omnes: Amorem deferrent.
Ex Zelo hujus Tuæ Charitatis
Tuis subesse cupio mandatis,
Illa servando, ac re exequendo:
Et velle Tuo semper obsequendo.
Quin resolutè volo me præstare,
Impedimenta quævis debellare;
Difficultates cunctas superare:
Quæ possent mihi obicem formare.

Tui amore ſum adverſitates
Ferre paratus, & infirmitates;
Cruces, dolores, perſecutiones:
Sanguinis imò & profuſiones.
Paratus omnes pœnas tolerare,
Vitam in manu Tuâ collocare:
Fac quod vis Tuâ diſpoſitione
Sufferam lubens ex ſubmiſſione.
A Charitate nil me ſeparabit,
Nec Creatura ulla me arctabit;
Nec mortis caſus abducet ruentem:
Nec horror Orci abſtrahet paventem.
Sic in Amore Tuus eſſe volo
Semper: æternùm meus eſſe nolo
Sed velle meum ut annihiletur;
Et Velle Tuum ſolum dominetur.
Jam ergo Tecum me liga, conjunge,
Uni amore; nec unquam ſejunge:
Ut ſemper durem in hac unione,
Et ſolâ vivam in dilectione.
Vivam ego, non ego, ſed Tu vives,
Me poſſidendo integrè. Ut nives
Solvuntur aquis, ſic me transformabis:
Ut gutta mari ſorbetur, ſervabis.
Omnis ſpes mea in dilectione,
Mens tota ejus in agnitione;

Suſpirium ad conſecutionem:
Deſiderium ad poſſeſſionem.
Ah! quando ante Tuam apparebo
Faciem? fontem amoris videbo?
Ah! quando cernam lumen Tui vultus?
Unum hoc peto, ſim in hoc occultus.
Fac Summum Bonum Tuæ Creaturæ
Gratiam, ut Te poſſim ita purè
Amare ſemper, internè, externè;
Amem Te ſolum mi DEUS æterne:
Sicut in Cœlis diligunt Beati,
Et ut in terris Juſti ex Te nati.
Si licet, Tuâ Te dilectione
Amare volo in perfectione.

SECUNDUS ACTUS QUARTI GRADUS

Actus Amoris Proximi propter Deum.

JUſſiſti DEUS Proximum amare
Sicut teipſum, ſemper æſtimare.
Quàm lubens iſtud accepto Mandatū!
Exequi illud cor gero paratum.
In ipſo Tuæ imaginis formam.
Cerno, & ſummæ bonitatis normam.
Ita ut ego eſt per Te ſervatus
Sanguinis lytro, ac ſanctificatus.

Gratiæ Tuæ hic communionis
Capax; gloriæ ibi unionis.
Exinde dignus eſt omni amore:
Ergo hunc amo ex cordis candore.
Exopto ipſi, ut omni fruatur
Bono, decore cuncto potiatur.
Facere benè in omnibus volo
Illi, in ullo offendere nolo.
In omni caſu ipſum adjuvare
Cupio, omnem operam præſtare.
Servire quoque peſſimè affectis,
Quamvis vel leprâ vel peſte infectis,
Facere cuncta ob Tui Amorem,
Referrem licèt ingratum rancorem:
Gratiam nullam, ſed contentiones,
Convitiorum maledictiones.
Nam Tu propter me, atq; propter illum
Tuliſti onus Crucis non puſillum,
Indutus carne cum infirmitate
Noſtra, dolore, ac neceſſitate.
Et edixiſti; quod qui bene facit
Minimis iſtis, non in vanum jacit
Opera ſua; ſed quaſi ſerviret
Tibi: hinc ejus meritum prodiret.
Imò qui ope vel eſurienti,
Hoſpiti, nudo, ſive ſitienti,

Inſir-

Infirmo, vincto, mortuo adesset,
Hic sibi Cœli præmio prodesset.
Quamvis se mihi faceret adversum
Odio, irâ, livore perversum;
Ab ipso ferrem persecutiones,
Contumelias, execrationes.
Attamen illum intimè amarem,
Ut Fratrem meum ritè honorarem;
Orationes pro illo tenerem,
Et cuncta ipsi bona exhiberem.
In hoc sequendo Tuam Bonitatem,
Qui gratiarum præstas ubertatem
Bonis & malis, uti Pater verus,
In omnes semper Largus & Sincerus.
Filii Tui namque Dignitatem
Assequi volo, per hanc Charitatem,
Qui vitam suam posuit per mortem
Pro inimicis; eligens hanc sortem.
Cùm ergo Te tam Bonum habeamus
Patrem, & semper talem agnoscamus;
Ut ex amore Natum Tuum dares
Nobis adversis: & morti sacrares.
Hic Frater noster per Humanitatem
Factus, & suam dat Divinitatem;
Ut Tui simus Filii hæredes,
Ejusque Fratres, ipsi cohæredes.

Ho-

Homines inde ſumus Fratres cuncti;
Vivere junctim debemus hac uncti
Gratiâ; cujus & ego reſpectu
Omnes ut Fratres amo ex affectu.

CONCLUSIO
Partis Primæ.

EN quam brevis Semita, & quàm Via recta,
His quaternis gradibus, ad Deum erecta
Conſequendum facile; ſemper poſſidendum:
Nunc & in perpetuum cum ipſo manendum.
Sic ſic Cordis Puritas ac intentionis,
Humilitas, vis ſui abnegationis;
Per Amoris Dei & Proximi virtutem,
Vitæ Spiritualis coronant ſalutem.
Cor purum in me Deus ac intentum Tibi
Crea, humiliatum, abnegatum ſibi
Sit; Tuo & Proximi æſtuans Amore:
Sic Tuo dignum erit aſpectûs honore.

PARS II

De Vitâ Devotâ.

NOn impediaris orare ſemper, & ne verearis uſque ad mortem juſtificari, quoniam merces DEI manet in æternum. Eccl. 18. 22.

Oportet ſemper orare & nunquam deficere Luc. 18. 1.

Orationi inſtate vigilantes. Coloſ. 2.2.

RECOMMENDATIO

Variæ Devotionis Particularis Utilis & Neceſſariæ.

JUſtum & Dignũ ſemper in mente habere,
Et magis notabiles honores præbere
Unitæ Perſonarum Trium Deitati
Patris, Filî, Spiritûs Sancti Trinitati.
Nec minus memoria Chriſti Paſſionis
Mortis ejus in Cruce ſupremi Agonis
Multùm neceſſaria; utpotè origo
Meritorum omnium; Dæmonis caligo.

De-

Deinde continua Præsentia Jesu
Sub speciebus panis, Sacramenti esu
Quando nostri tædii animat torporem;
Ad honoris excitat reddendi fervorem.
Virgo & Mater Dei meretur respectum
Singularem, teneri amoris affectum.
Honor Immaculatæ sit Conceptioni,
InCœlum cum corpore & Assumptioni.
His devotionibus instandum feruenter,
Potissimùm vario honore frequenter
Prosequendo; animi affectum monstrando
Cordialem: & signa amoris præstando
Quovis die, qualibet septimanâ gratus,
Quovis mense & quavis horâ sis parat⁹,
Actus præcipuarum virtutum offerre;
Preces, eleêmosynas, jejunia ferre.
Omnes Festivitates semper celebrare,
Loca, & imagines cultu visitare;
Personas memoriâ recenti servando,
Et ad illas devoto corde suspirando.
Ac quidem sigillatim Trinæ Majestati
Dei nos commendemus, Summæ Bonitati:
Laus, honor, & amor cum benedictione
Erga illam nostrâ sit in devotione.

Dei-

Deitatis numerum Ternum ſic colamus,
Ut hunc in operibus noſtris referamus;
Memoria, ratio, voluntas feratur
In Deum, ut imago ejus exprimatur.

Semper ante oculos Jesus Crucifixus
Cum ſuis vulneribus & cordi ſit fixus:
Qui eſt clarum ſpeculum omnium vir-
tutum,
Opis & ſolatii refugium tutum.

In hoc ſatisfactio plena pro peccatis,
Medicina animæ in malis enatis,
A quovis inimico ſecurum munimen;
In cunctis periculis promptum ſemper
limen.

In Miſsa quotidie & Feriâ ſextâ
Et in Quadrageſimâ ſit nobis intexta
Auctior memoria: in petræ caverna
Dolore & amore ſit quies interna.

Deinde Sanctisſimo Sacramento demus
Laudem, Honorem: velut Deum ad-
oremus;
Viſitando ſæpius atque ſalutando,
Et animo ſupplici nos humiliando;
Fide, Spe, Charitate, illud venerantes,
Ad ſumptionem ejus ſæpè feſtinantes;

Et ad infirmos ſemper ipſum deducentes:
Apud omnes honorem illius augentes.
Jam diligenter Matri Dei ſerviamus,
Et omni curâ ejus gratiam quæramus.
Hæc enim apud Deum Magna Mediatrix,
In Mortis horâ ſuper omnes Conſolatrix.
Ad ejus Imagines reſpectum ſervemus,
Summam devotionem in cunctis firmemus.
Jesum noſtram Salutem in manib⁹ geſtat;
Cùm digni fuerim⁹, lubens nobis præſtat.
Sæpè invocanda eſt, ſæpe ſalutanda,
Dies ejus Sabbathi ſanctè celebranda;
Vita conſideranda, Virtutes tenendæ:
Et Confraternitates ejus amplectendæ.
Inter quas Roſarii Societas clara
Fulget, ac Scapularis non minus eſt chara,
In his fructus varios operum bonorum
Servi ejus colligunt, atque meritorum.
Intacta Conceptio illius tuenda,
In Cœlum Aſſumptio corporis colenda;
Et ipſius gratiâ proximi amandi
Illi, juncti ſanguine magis honorandi.

Ante

Ante omnes Joſephus Sponſus ejus purus
Cuſtos Virginitatis integræ ſecurus.
Tùm Joachim & Anna Magni Genitores
Ejus, devotionis ſunt præcelſi flores.
Horum Sacra Nomina non obliviſcenda,
Imò corde & ore ſæpe repetenda.
JESUS Maria Joſeph Joachim & Anna
Sint in noſtris cordibus ut cæleſte manna.
Tùm Joannes Baptiſta illius Cognatus,
Necnon Evangeliſta JESU ſemper gratus,
Ab eodem ſub Cruce in filium datus,
Tutor uſque ad Mortem ipſi conſignatus.
Simus non immemores ejus Sociorum
In vitâ; Cognominum, & Apoſtolorum
Ac aliorum; qui cum ipſâ hic vixerunt
Et Chriſto: qui libenter eis ſervierunt.
Qui poſt hac ſigillatim illam coluêre,
Ejus Magnæ Gratiæ conſortes fuêre.
Gabriel Archangelus ejus Tutelaris
Et ſalutis Nuncius noſtræ ſingularis
Memorandus; Divinæ Incarnationis
Paranymphus, humanæ ac ſalvationis.

Michael Archangelus Dux Chori Cœ-
lestis
Princeps Ecclesiæ ac Judicii Testis.
Tum Custodis Angeli continua cura,
Dulcis assistentia, opera matura,
Merentur memoriam ejus non cessan-
tem,
Atq; amicitiam cum illo constantem.
In Sacro Baptismate Patronum collatum
Arcto Patrocinio nobis obligatum,
Et quem Confirmatio nobis ordinavit;
Hos ad colendum semper Amor de-
stinavit.
Varii sunt denique Sancti eligendi,
Et locò Patronorum ut placet tenendi;
Hi Singulis Mensibus possunt variari,
Et quotannis noviter pro gustu captari.
Est non minus utilis devotio sequens,
Pro Agonizantibus oratio frequens.
Quandonam quisque sibi ferri exo-
ptaret
Opem? nisi in illo, quo mortem spe-
ctaret,
Momento; quod terminat labilem æta-
tem:
Et perducit dubiam ad æternitatem.

Tum & pro demortuis Animabus
cunctis
Igne Purgatorio graviter perfunctis
Orandum, potissimum pro his quæ privatæ
Sunt omni auxilio; quæ, ut sint beatæ,
Proximæ ad exitum: quæ DEI Amore
Hic in terris arserant maximo fervore:
Vel quæ ad Judicium extremum damnatæ,
Vel devotionibus istis occupatæ
Fuerunt; speciatim poterunt juvari:
Ut mereantur Cœli patriâ donari.
Demum Præparatio ad mortem sit sanâ
Mente summè diligens & quotidiana;
Corporis & Animæ Testamento prona:
Bonæ procuratio per opera bona.

TRes sunt qui testimoniũ dant in cælo: Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus: & hi tres unum sunt 1. Joan. 7. 8.

In Nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti. Matt. 28. 19.

ERGA DEUM.

Actus Omnium Virtutum Internarum Servire possunt pro Exercitio Matutino, vel Vespertino.

IN Abyssum nihili mei me secernens,
Coram Te, mi Creator, supplex me prosternens,
Adoro Majestatem Tuam omni voto;
Te DEUM confiteor coram Orbe toto.
Te Patrem Ingenitum Natum generantem,
Te Filium Genitum à Patre manantem;
Te Spiritum Sanctū ab utroq; Spiratum,
Unius in Personis Tribus DEI Statum.
Trinum DEUM & Unum in Unâ Naturâ,
A quo producta omnis mundi Creatura;
Qui es: in Essentia Tua indivisum,
Solum ineffabilem, â nemine visum.
Per miram Nati Tui Incarnationem
Sempiternam homini das salvationem.
Gratiis Sanctificas â Spiritu datis
Sancto, nos ad gloriam Tuam formans gratis.
Credo in Te ô DEUS Veritas Secura,
In Te infallibillis, semper permansura.

Credo quod Ecclesiæ Tuæ revelasti,
Et Orbi ad credendum verbo nunciasti.
Hanc Fidem Sanctam volo semper confiteri,
Ut Summam Veritatem à Cunctis haberi;
Ad fundendum sangvinem me sacrificare,
Pro illâ promptus; omnem mortem acceptare.
Quàm es Admirabilis & Incomprehensus!
Non Te capit ratio, quia es Immensus,
Æternus, Omnipotens, DEUS Vivus Rectus,
Infinitus, Sapiens, Sanctus, & Perfectus.
Tibi Magnitudinem hanc gratulor lætus,
De hac Altitudine gaudio repletus;
Omnem Tibi exopto hanç Sublimitatem;
Noscat Orbis, Utinam! Tuam Dignitatem.

§ II.

O Ter Sancte Domine Zebaoth! Tuorum
Quis adire limina potest adytorum?

In Te, & operibus Tuis es Stupendus,
In cunctis Judiciis es summe Tremendus.
In Tuâ Justitiâ exhibes Te Rectum,
Et in Providentiâ summè Circumspectum.
Ipsam Sapientiam essentiâ præfers,
Et Omnipotentiâ Tuâ quod vis refers.
Apud Te Dictum Factum est indubitatum
Labor quies, & Velle Opus est paratum.
Tu Secreta Cordium apertè scrutaris,
Et Cogitationum abdita rimaris.
Omnia scis, penetras ictu oculorum;
Vides, tenes intima ipsa occultorum.
Comprehendis omnia, nil Tibi celatur;
Præsens ubique: Totum Tibi revelatur.
Cuncta regis, ordinas, attingis, disponis,
Absque curâ: etiam minima componis.
Ergo jure merito admiror Te DEUM,
Te Authorem omnium, & Factorem meum.
Inde super omnia Te sic Sublimatum
Æstimo, & veneror superexaltatum,

Ado-

Adoro, revereor, laudo, benedico,
Honoro, glorifico; Te Orbi edico.
Tu es Spes mea DEUS, in Te ſolo ſpero,
Et in Tuâ Gratiâ fiduciam gero.
Ad Te, Summa Bonitas, currit meum
Votum,
Te Vera Felicitas deſidero totum.

§ III.

AMo Te cordicitùs ô Amor Immenſe;
Tot profuse gratiis, Amo quam intenſé:
Amo propter Teipſum, ex animâ totâ,
Super omnia Tibi & Soli devotâ.
Tibi ſemper gratias ago exquiſitas,
Propter Tuas Gratias planè infinitas;
O quot Beneficia in me profudiſti!
O quot Privilegiis me inſignivisti!
Quid Tibi retribuam pro omnibus Donis,
Quæ mihi tribuiſti, tot tantisque Bonis?
Nihil ſum, nil habeo, nèque Tu Bonorum
Meorum eges, qui es Largitor eorum.
Sed Tibi fideliter me ſacrificare
Cum omnibus debeo; totum dedicare,

Et ſervire ſtrenuè: ea quæ dediſti,
Honori Tuo pendens, Veluti ſanxiſti.
Ergo tibi Domine ſerviam conſtanter,
Me cum cunctis offeram Tibi inceſſanter;
Quidquid ſum & habeo pro Tuo honore;
Motu gratitudinis tradam cum fervore.
Te pro me ſanctificet ex totâ naturâ
Laudet & glorificet omnis Creatura;
Et gratiis gratias referat ardenter:
Ac gloriam elevet Tuam eminenter.
Sed ego ah! ingratus Tuæ Bonitati,
Effrenis addixi me omni pravitati;
Meæque malitiâ vitæ Te offendi:
Pluribus exceſſibus ad iram accendi.
Quàm me ſummè pœnitet! quàm doleo verè,
Sic delictis animam infectam habere!
Hinc cor meum contero pœnâ quàm ſeverè,
Ad miſericordiam optans Te movere!

§ IV.

PArce mihi Domine, indulge peccatis,
Et transgreſſionibus legis perpetratis.

Fac

Fac ut Tuam veniam merear indignus
Atque Tuæ Gratiæ recipiam pignus.
Ex nunc meam cupio vitam emendare,
Omni pœnitentiâ illam emundare;
Et culpam confiteri, Satisfactionem
Exequi polliceor, ad ipsum agonem.
Sed cum Tuâ gratiâ hoc Tibi promitto,
Quòd non velim amplius peccare, submitto.
Rogo Te per Sangvinem mei Salvatoris
Passionem ac Mortem Summi Redemptoris.
Ah! miserere mei, ignosce delicta,
Ne delinquam gratiâ juva me addictâ.
Abhinc Tua statuo servare mandata
Et opera facere Tibi semper grata.
Volo meos defectus planè extirpare,
Et pro illis varias virtutes plantare,
Ad mortem fideliter me Tibi litare:
Ut videre merear Tuum Salutare.
Hinc me Tuæ dedico totum voluntati,
Plenè meæ nuncium mitto libertati;
Ut sim Tuus, cupio. Nil volo præsenter
Quod vis, mecum ordina, capiam lubenter.

Radici-

Radicitus abnego meam volnntatem;
Ut omnis mali fontem; ut perversitatem.
Totum Tibi offero tempus meæ vitæ,
Cum momentis omnibus dedicatum rité.
Ad omnes me immolo tribulationes,
Quascunque immiseris, feram passiones.
Hic ure, seca, puni, nec quicquam omitte
Pœnæ; tantùm debita in ævum dimitte.
In Satisfactionem pro meis peccatis,
In meâ inopiâ, plena pietatis
Et Virtutum opera offero exacta
A JESU & MARIA & Sanctis peracta.
Horum Supplex invoco deprecationem,
JESU gratiam, necnon intercessionem
Matris Gratiæ, cûi me commendo & oro;
Ut me semper protegat ac servet, imploro.
Sic per Tuam Gratiam peccata cavere,
Ab iis ut Inferis volo abhorrere;
Mori malens satiùs quàm ullâ fædari
Culpâ: amicitiâ vel Tuâ privari.

O si

O ſi mihi Cordium eſſent milliones!
Ad Amoris Unici Tui actiones
Et laudum præconia: hæcque iterare
Poſſem ſemper, quoties licet reſpirare.

§ VI.

JAm ergo me abſtrahe ab omnibus rebus
Meque Tibi intrahe; cunctis ſpeciebus
A me pulſis: habeam Te ſolùm conſtanter,
Nec dimittam, teneam ſed perſeveranter.
Nil peto, niſi culpæ abſolutionem,
Tuarum gratiarum impertitionem;
Ut mihi atque mundo moriens excludar:
TibiqueSoli vivens, integer includar.
Quidquid agam igitur, ſive cogitabo,
Vel loquar, ſollicitè hoc totum patrabo;
Ad laudis & gloriæ Tuæ incrementum,
Voluntatis ſolius Tuæ complementum:
Ex Amore erga Te, inque Unione
Meritorum Chriſti, & in Communione
Placitorum operum; illa præſentando
Per corda Beatorum; Cum cunctis dicando.

Licèt

Licèt ſciam pulverem me eſſe abjectum,
Ipſum planè nihilum omnibus detectum;
Cunctis peccatoribus & indigniorem:
Damnatis, dæmonibus & ingratiorem.
Totum ex me provenit, quod ad malum pronum;
Sed unicè profluit à Te quod eſt Bonum.
Cùm omnia fecero, ſervus ſum ineptus
Faciens quod debeo, ad nihil acceptus.

§ VII.

PErmitte ut valeam preces deſtinare
Prò his quibus debeo Te DEUM orare,
Exoptans æqualiter tam bonis Amicis,
Quam ex Tuo placito meis Inimicis.
Pro collatis gratiis Tibi grates teſtor,
Pro peccatis omnibus dolore infeſtor,
Quævis bona opera offero: honori
Fac ut Tuo ſerviant, & vero Amori.
Quidquid mihi voveo, totum illis præſta;
Et Electis aggrega, ne ferant moleſta.
Confer Peccatoribus emendationem,
Da Juſtis perfectam in bono ſtationem.

Sis Agonizantibus plane derelictis
Misericors Domine undique afflictis.
Sis memor agoniæ, cruenti sudoris
JESU Agonizantis, in Cruce doloris.
In illo, â quo pendet Æternum, momento,
Ut in pœnitentiâ decedant, memento.
In igne purgatorio Animæ detentæ
Defunctorum, gratiâ Tuâ sint præventæ.
Ut habeant requiem in Tua virtute,
Potiantur Gloriæ Cœlestis salute.
Sic in Te Ecclesia triumphans æternè
Vivat, sanctè Militans, patiens internè:
Ut in Tuo Nomine & genu flectatur
Omne, mi DEUS, & laus ac honor agatur;
A Terrenis, Cœlicis, & cunctis Infernis:
Ad Amorem, Gloriam Tuam sempiternis.
Rogo Te per Amoris Tui rationem,
Dona nobis omnibus Benedictionem;
Efficacem Gratiam da semper formalem:
Et pro morte prosperâ da plenè finalem.
DEO Patri Gloria sit Omnipotenti,
Sit Gloria Filio Patris Sapienti;

Et Sancto Spiritui Utriusque Dono:
Gloria Unitrino DEO Summo Bono.
Sicut in principio erat ante ævum,
Sic in cursu temporis, nullum ferens nævum;
Nunc & semper resonet á cunctis suprema
Gloria: in secula maneat extrema.

NOn judicavi me scire aliquid inter vos nisi JESUM Christum & hunc Crucifixum 1. Cor. 2. 2.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus escam dedit timentibus se Ps. 110. 4.

ERGA JESUM CHRISTUM

Potissimùm in SS. Sacramento Præsentem Actus omnium Virtutum Internarum.

Possunt servire ante & post Missam, & in Missâ Ante & post Communionem: nec non pro Communione Spirituali.

§ I.

IESU DEUS & Homo in Unâ Personâ,
Duarum Naturarum Unita Coronа.

DEI Patris Filius in Divinitate
Natus Matris Virginis in Humanitate.
Dedisti Te homini in salvationem,
Qui per culpam ruerat in damnationem.
O Messia Promisse! O Desiderate
Christe! date Gentibus, Orbi exspectate.
Tu Verus DEI Unctus, Rex Regum Supernus,
Atque Dominantium Dominus Æternus;
Magnus Sacerdos: Summus Pontifex secundùm
Ordinem Melchisedech in ævum profundum.
Tu DEI Verbum, per quod omnia creata,
Quæcunque sunt in mundo, atque conservata;
Verbum Caro factum in nobis habitasti:
Verba vitæ æternæ mundo prædicasti.
Salve Vita hominis, Veritas Secura,
Summa Sapientia, Via vitæ Pura:
Lux vera, illuminans omnem venientem
In hunc Mundum hominem, & cæcutientem.

Patris Unigenitus natus ab æterno,
Matris Primogenitus in tempore verno,
Esse DEI Filios Tu das potestatem
Nobis per Fidem vivam, Spem, & Charitatem.

Credo in Te, ò JESU Magne Reparator,
Et Humani Generis Concepte Salvator
In Secreto Viscerum Virginis Sacrorum
De Divino Spiritu, ut Sanctus Sanctorum.

Tu Crucem mox primitùs humilis portâsti,
Per obedientiam ad mortem gestâsti;
Ex amore præferens semper paupertatem,
Summam patientiam, atque Castitatem.

§ II.

NAtus es in Stabulo, pannis obligatus
Infans, in præsepi & fœno reclinatus
Inter animalia; frigus & fætorem
Passus, â Pastoribus per cœli favorem
Primò velut Salvator Mundi salutatus,
Nam eras per Angelos talis nunciatus.
Octavo post hac die cultro Circumcisus
Profudisti Sangvinem; JESUS Orbi visus.

Dein' â Parentibus in templo oblatus,
Pro hostiâ turturum pari consecratus:
In multorum positus resurrectionem,
(Hæc prædixit Simeon) & destructionem.
Ab Ortu Solis Stellâ duce advenerunt
Tres Reges Sapientes, munera dederunt:
Aurum Regi, DEO thus, Sacerdoti puro;
Ast amaram Homini myrrham morituro.
Ob persecutionem Herodis fugisti
In Ægyptum, & septem annis emansisti;
In Templo Duodeno anno latitasti:
Triduo Doctoribus legem explicâsti.
Ad Annum trigesimum secretò vixisti,
Matri atque Josepho Subditus fuisti.
A Joanne Jordanis aquâ baptizatus,
Ad tentandum Spiritu in desertum latus.
Quater denis diebus jejunans nec edens
Donec modis variis tentator accedens
Te probavit tertiò: Hunc Tu superâsti,
Portatos ab Angelis cibos manducâsti.
Hinc à Pœnitentiâ cæpisti doctrinam,
Et à mundi contemptu. Hanc legem Divinam

Publicè hominibus cunctis prædicâsti,
Faciens atque docens exemplum monstrasti.
Elegisti Pauperes ad Apostolatum
Mandans, ut prædicarent Verbum cœlo satum.
Tribus & dimidio annis docuisti,
Miracula perpetrans plures convertisti.
Sustulisti interim persecutiones
Livores, calumnias, & detractiones;
Tamen benefaciens cunctis pertransîsti:
Veris pœnitentibus culpas dimisisti.

§ III.

IMpiorum manibus tandem Te dedisti,
Captivari, percuti, cœdi voluisti;
Illudi, flagellari, spinis coronari,
Conculcari, conspui, facie velari:
Condemnari ad Crucem, illam bajulare,
Cruci clavis affigi, Sic Te exaltare
Inter latrones nudum, lividum, plagatum,
Proscissum convitiis, & felle potatum.
Sic ex amore Tuo, O JESU! immenso
Corpus Tuum dolori dedisti intenso,
Profudisti Sangvinem; Tuam posuisti
Animam: morte dira vitam perdidisti.

Fini-

Finivisti Innocens Agne sic pænosè
Ut peccata tolleres mundi pretiosè,
Corpus in monumento condi statuisti;
Ad inferos Animâ Tuâ descendisti.
Hinc de Limbo Animas Patrum extulisti,
Ad æternam gloriam Tecum conduxisti;
Dum resurgens Leo de Tribu Juda Magne
Mortem, Orcum vicisti; jam triumphans Agne.
In Cœlum ascendisti, hoc aperuisti
Hactenus clausum; vinctos illuc induxisti:
Ut Beatitudine Tuâ fruerentur,
Atque plenum gaudium adipiscerentur.
Ubi jam ad dexteram Patris residendo,
Orbem regis hominum facta decidendo.
Iu Cœlo, & in Terra Tibi est potestas
Data, atque Judicis Supremi Majestas.
Ut Tui Memoriam linqueres recentem
Mentibus mortalium; patrâsti ingentem
Et miram rem: Te dando Novô Testamentô
Sub panis Speciebus, Sancto Sacramento.

 Quam

Quam in explicabilis Summus Amor iſte!
Quo indigna vilitas mea JESU Chriſte.
Convertis in cibum Te meum gratiosè,
Ut ſic me vivifices: intras amorosè
In os meum, me paſcens; Tibi uniendo
Cor: ejuſque intima ad Te pertrahendo;
Ut ſic ego in Te ac Tu in me maneres:
Gratiarum fluenta mihi exhiberes.

§ IV.

CRedo Te hìc præſentem in realitate
Cum Corpore, Animâ, & Divinitate,
Nec non vivo ſangvine, uti Speciosſus
In Cœleſti Patriâ regnas Glorioſus.
Hic es incircumſcriptè Unitus, totalis
Nec diviſus in partes; verè immortalis:
Integrè in minima parte ſubſiſtendo,
Mortem malis & vitam bonis tribuendo.
Hic naſceris verbô ſub panis ſpeciebus,
Per orbem multiplicans, Te partium rebus.
Das, quotquot ſunt homines Te unicuique
Ipſi Judæ tribuis Te promptum ubique

Sacerdos & Hoſtia Te ſacrificando,
Ac panis eſſentiam tranſubſtantiando
In Carnem; in Sangvinem vinum immutando;
Es Dominus Maximus, Te Parvum monſtrando.
O Panis vitæ, Vive, de Cœlo deſcendens!
Manna Cœleſte, per te ſaporem tranſcendens
Omnem: Deſiderium Angelorum merè,
Et inſatiabilis ſatietas verè.
Iſta credo omnia de Te Incarnate
Mi DEUS, particulâ in hac ſituate.
Pro hac Fide cupio vitam meam dare,
Ejusque Veritatem ſangvine ſignare.
Omnis mea fiducia in Te mi Salvator,
In Tuâ Bonitate mi Vivificator.
Ad Tuam confugio gratiam, ſperando
In Miſericordiâ: illam invocando.
Quamvis mea ſcelera me à Te repellunt,
Tamen Tuâ merita me gratè percellunt:
Solatur Amor, qui Te pro me ſic addixit
Pœnis terribilibus, & Cruci affixit.
Innoxium Sangvinem fundere mandavit,
O Cara Redemptio! & mortem cauſavit.

Horum Myſteriorum Æternum memento
Hic fixit, hoc amoris hamo adinvento.
Quomodo Te mi JESU non ſummè amarem?
Qui me ſic dilexiſti, ut amoris parem
Modum haud reperiam; totum mihi dando
Te, ac quidquid habebas: me Tibi lucrando.
Hinc me totum tradere Tibi obligatus
Sum, licèt criminibus maximis proſtratus.
Veniſti quandoquidem ad Te peccatores
Vocare, non Juſtos ſed prævaricatores.
Ut per pœnitentiam ad Te convertantur,
Ac per Tuam gratiam ne peccent, ſiſtantur.
Ego quoque Peccator, en ad Te convertor,
Pro tot culpis doleo, ah! Tuus deſertor;
Imo quod eſt maximum Tuarum pœnarum,
Cauſa, & Paſſionum intolerandarum,

Mortificationum; Flagellationis,
Coronationis & Crucifixionis.
Cum Tuo auxilio jam nolo peccare,
Fultus Tuis meritis volo reparare.
Recipe in Gratiam indignam factu-
ram;
Et da Indulgentiam culparum matu-
ram.

§ VI.

PRocul â me affectus omnes vanitatis;
Cor meum desiderat jam æternitatis
Usum in solâ Tuâ JESU Charitate:
Salute meâ verâ & felicitate.
Amo Te ò mi JESU Amor exoptate!
Amo super omnia totâ potestate;
Amo propter Teipsum Unicum Amo-
rem:
Omnis Boni pretium, fontem & vigo-
rem.
Propter huncce Amorem ad omnes do-
lores
Ferendos me offero, & Crucis ango-
res;
Dummodò sim particeps Tuæ Passionis,
Consors Mortis & Sanctæ Resurrecti-
onis.

Ecce mihi morior, atque creaturæ
Omni, ur vivam Tuæ Majeſtati purè.
Totum mundum abnego, execror, abjuro,
Et me: Tui Nominis ſolam laudem curo.
Tù es Sol Juſtitiæ plenus charitatis,
Ad Te trahe pulverem meæ vilitatis;
Ad laudis Tuæ leva propagationem:
Magnarum Gratiarum publicationem.
Laudo Te, Magnifico, Benedico, Colo;
Tua Beneficia propalari volo.
Agat Tibi gratias ſummas Orbis totus,
Tuis, nec deficiat, pedibus admotus:
Cum quo Te Verum DEUM cernuus adoro,
Tuis plantis ſupplici capite honoro;
Indignus ut videam Tuum ſalutare:
Tanto ingratus dono; quod præſtat Altare.

§ VII.

O Magnum Myſterium verè prædicandum!
Gratiarum omnium Mare admirandum!

Hæc

Hæc Tua miracula admiror impensè,
Teque ſuper omnia æſtimo intensè.
Summè Te appretio Bonum adamatum,
Exalto, glorifico, Lumen increatum:
Anhelo animitus Te in me habere,
Te ex corde cupio ſemper poſſidere.
Veni Domine JESU ad animam meam,
Intra & Sanctifica, plenè reple eam:
Poſſide totaliter; Tibi ſit ſubjecta:
Sentiat præſentiam facie detectâ.
Hâcque aſſiſtentiâ ſemper delectetur,
Ad videndum Te clarè currere lætetur.
Veni, conjunge, liga, ut in Te ſubſiſtam,
Tu in me; à meipſo ſic ſemper deſiſtam.
Totus in Te transformer, Tu glorificeris,
Solus in me, ac per me Tu Sanctificeris.
Ipſamque carnem meam in ſpiritum muta,
Carnalitatis omnis ſit ſenſu exuta.
Tota voluntas mea exinaniatur
In ſe: Sed Tua in me ſic ſtabiliatur:
Ut quidquid vis facias, in me, mecum, per me,
Circa me, & ſine me; qui ſum vas inerme.

Sic in Tuo Nomine & omne flectatur
Genu, mi JESU, & laus ac honor agatur
A Terrenis, Cælicis cunctis, & Infernis
Ad amorem, gloriam Tuam æviternis.
Rogo Te per Amoris Tui rationem,
Dona Nobis omnibus Benedictionem;
Efficacem Gratiam da ſemper formalem:
Et pro morte proſperâ da plenè finalem.
DEO Patri Gloria ſit Omnipotenti,
Sit Gloria Filio Patris Sapienti;
Et Sancto Spiritui, Utriuſque Dono:
Gloria Unitrino DEO Summo Bono.
Sicut in Principio erat ante ævum,
Sic in Curſu temporis nullum ferens nævum
Nunc & ſemper reſonet à cunctis ſuprema,
Gloria: in ſecula maneat extrema.

ECce Mater tua. Joan. 19. 27.

ERGA MARIAM
Virginem DEI Matrem
Actus Omnium Virtutum Internarum.

§ I.

1. SAnctissima Mater DEI,
Summa Virgo Virginum,
Omnis Solatium Spei,
Tu Regina Ordinum
Cœlestium; Angelorum
Et Sanctorum Omnium:
Domina Universorum,
Orbis Tu Delicium.
2. Advocata miserorum
Semper præsentissima,
Mediatrix Peccatorum
Summè potentissima;
Gaudium, Dulcedo, Vita
Es cunctorum hominum;
Decus, Flos, Sors exquisita
Creatorum germinum.
3. Salve Magna Æviterni
Patris Primogenita,
Unigeniti Paterni
Virgo Mater Inclyta;

Spiri-

Spiritus Sancti Formosa
Sponsa, Sanctuarium:
Trinitatis Speciosa
Domus, & Sacrarium.
4. Credo Te & ante partum
Virginem Tenerrimam,
Et in partu, & post partum
Semper Integerrimam.
Genitricem DEI Nati
Intactam, Purissimam;
Veri, Vivi, Increati
DEI Matrem Maximam.
5. Tu ab Æterno electa
DEI Amantissima
Super creata Evecta,
Tu Speciosissima.
In Tui Conceptûs Ortu
A labe Liberrima,
Et primæ culpæ abortu:
Gratiâ Pulcherrima.
6. Nam fuisti præservata
DEI Providentiâ
Ut esses Immaculata
Digna Excellentiâ
Tali, salutis futura
Utpote Principium;

JESUM Chriſtum paritura,
Qui eſt Salus omnium:
7. Eras lux Pura, Decora,
Lumen orbi dederas,
Progrediens ut Aurora
Solem cunctis tuleras;
Pulchra velut luna plena,
Ut Sol Electiſſima:
Sicut Acies Serena
Caſtrorum Fortiſſima.

§ II.

MARIA Illuminatrix
Es in Tuo nomine,
Lucis veræ Propagatrix
A Divino lumine;
Singularis Stella maris,
Ductrix Navigantium:
In Undis Mundi amaris
Salus Naufragantium.
9. Tu es Stella Matutina
Cœcum Orbem recreans
Poſt noctem culpæ, Divinâ
Luce corda permeans.
Dies clara exoptata,
Dies acceptabilis;

Imò Meridies grata
Dilecti Amabilis.
10. Tu es DEI Paradisus
Deliciosissimus,
Arbore vitæ provisus.
Hortus amænissimus,
Semper Conclusus, serpentis
Quo non penetraverat
Fraus: Nam Tui Conterentis
Pedis vis hunc fregerat.
11. Terra Benedictionis
Benedictum proferens
Fructum; ac promissionis
Lac & mel præseferens.
Ager non tactus, & gratùm
Spirans; odoriferus:
Omnis fragrantiæ Pratum,
Et Campus Florigerus.
12. In Te splendet Castitatis
Virgineæ Lilium,
Candoris & Puritatis
Specimen eximium.
Imperialis excellit
Corona Justitiæ;
Cariophyllum præcellit
Omnis Sanctimoniæ.

13. Viola Humilitatis
  Quam ſuaviter redolet!
Gelſominum Paupertatis
  Quam gratè ſuaveolet!
Manſuetudinis Narciſſus
  Prodit amabiliter:
Pandit largitatis miſſus
  Martagon utiliter.
14. Obedientiæ clarum
  Eſt Heliotropium,
In ſole ſequendo rarum
  Velle DEI obvium;
Hìc non ſentit ullum Palma
  Pondus Patientiæ;
Et præclarè Laurus alma
  Triumphat Victoriæ.
15. Hìc Cedrus Integritatis
  Eſt abſque putredine;
Cypreſſus viriditatis,
  Potens altitudine.
Hìc fructifera Oliva
  Eſt Miſericordiæ,
Hìc fragrat Charitas viva,
  Balſamum Clementiæ.
16. Hìc Amoris DEI Roſa
  Flammeſcens rubedine,

Absque spinis es Formosa
Candicans albedine.
Hyacinthus hic odorem
Dat Virtutis Cœlicæ;
Cum DEO manendi morem
Et Vitæ Angelicæ.

§ III.

17. A DEO Patre Majestas
In Te est Potentiæ,
A Filio DEI præstas
Luce Sapientiæ;
A Spiritu Sancto omnis
Boni est Profluvium:
Sic Summæ Perfectionis
Est in Te compendium.
18. O Sanctissima MARIA
Tu Mare Interminum
Gratiarum; Patens via
Divinorum Germinum.
Cœli Privilegiorum
Mons imperscrutabilis:
Terræ Prærogativarum
Fons inæstimabilis.
19. Tu Triennis præsentata,
Ducta â Parentibus

Es ad Templum : conſecrata
  DEO plenis mentibus.
Hic Virginitate ratâ
  Votum primum faciens
Joſepho es deſponſata
  Votum non transgrediens.
20. Gaudia Tua ſuperna
  Quam ſunt mirabilia!
Et ſolatia interna
  Inexplicabilia!
I. In Annunciatione
  Dum JESUM conceperas
De Spiritûs unctione
  DEI vim reſenſeras.
21. Hinc ad Viſitationem
  Cognatæ perrexeras,
Ac per ſalutationem
  Hanc lætificaveras;
In utero exultantem
  Joannem ſanctificans:
Benedicta DEUM dantem
  Magna tunc magnificans.
22. II. *Dum* JESUM abſque dolore
  Intacta genueras,
Cum Angelorum canore
  Lacte Tuo paveras.

III. *Dum* Tres Reges ductu Vatis
Ac Stellæ advenerant,
Et muneribus oblatis
DEUM adoraverant.
23. IV. *Dum* Glorioſus poſt mortem
Chriſtus reſurrexerat,
Viventis in ævum ſortem
Ferens apparuerat.
V. Valedicens Tibi Matri
Dum Cœlum conſcenderat,
Velut Rex & Judex Patri
Ad Dextram conſederat.
24. VI. Spiritus Sanctus ignitis,
Dum lingvis deſcenderat,
Flammis Amoris accitis
Cor Tuum repleverat.
Poſthâc per DEI delectum
Hìc in terris manſeras,
Apud Joannem dilectum
JESU habitaveras:
25. Ab ipſo in Sacramento
Filium ſuſcipiens;
Fideles Tuæ momento
Præſentiæ muniens.
VII. *Dum* in Cœlum ſublevata
Cum corpore fueras,

Creatis cunctis prælata
Filio aſſederas.

§ IV.

26. O Quam ibi Glorioſa
Coruſcas ſolenniter!
Supra ſolem Luminoſa
Inhæres totaliter
DEO: â quo Coronata
Splendes ſpecialiter,
A Sanctis Sancta vocata
Es univerſaliter.
27. I. *Gaudes* illic inceſſanter
Quòd Flore virgineo
Omnes vincis abundanter
Cum cultu æthereo.
II. *Gaudes* quòd Cœlos accendis
Faciei lumine
Terraſque: Solem tranſcendis
Lucis claritudine.
28. III. *Gaudes* quod Tibi devota
Prompta Cœli Curia
Ad Tuum ſit nutum tota,
Tuâ plena gratiâ.
IV. *Gaudes* Summæ Majeſtati
Quod ſis conjunctiſſima,

Nostræ semper egestati
Impetrans grandissima.
29. V. *Gaudes* quod DEUS gratiam
Dat Tuis clientibus,
Et singularem Gloriam
In Cœlicis sedibus.
VI. *Gaudes* de proximitate
Trinitatis intimâ
In Gloriâ: Charitate
Inflammata maximâ.
30. VII. *Gandes* certa & secura
Quia Tua Gaudia
Nullum finem habitura
In ævum eximia.
Ergo Magna Virgo gaude
De gaudiis omnibus,
Exulta Mater & plaude
De Summis honoribus
31. Gaudeo & ego pedum
Tuorum pulvisculus
De Gaudiis Tuis; nedum
Servulus minusculus.
Congratulor ex totis
Cotdis penetralibus;
Congaudeo plenis votis
His Tuis magnalibus.

32. Gau-

32. Gaudeat mecum immenſa
Orbis Univerſitas,
Accedat zelo accenſa
Ad Cœlorum orbitas:
DEUM Tuum Salutarem
Ex corde magnificans,
In Gratiâ ſingularem
Et Gloriâ prædicans.

33. Quod Te humilem probatam
Reſpexit benigniter;
Unde omnes Te Beatam
Dicunt unanimiter,
Sanctum Nomen celebrantes
DEI, qui evexerat
Te in Matrem: collaudantes,
Magna Tibi fecerat.

§ V.

34. SIt ab omni Natione
Benedictus Optimus
De glorificatione
Tuâ DEUS Maximus,
MARIA in ævum vive,
Vive feliciſſimè
Cum Filio Tuo: vive
Cum DEO lætiſſimè.

 35. Ego

35. Ego pulvis ad Te volo,
Te honoro Optima;
Laudo, benedico, colo,
Te exalto Maxima.
Optans, ut Te Orbis totus
Agnoſcat, magnificet:
Condignos Tibi devotus
Honores ædificet.
36. Mater Summæ Dignitatis
Quam es Admirabilis!
Omnis Virgo Bonitatis
Quam plenè Amabilis!
Æſtimo Te ſuper cuncta
Poſt DEUM Digniſſima
Mater: appretio uncta
Virgo quâm Puriſſima.
37. Te poſt JESUM & cum JESU
Amo ardentiſſimè,
Super omnes toto niſu
Cordis fideliſſimè.
Ad Te meum ſe extendit
Votum ac ſuſpirium;
Ad Amorem Tuum tendit
Omne deſiderium.
38. Omnis mea ſpes eſt in Te
Poſt DEUM, ò Gratiæ
Mater, petens munus â Te
Hoc Miſericordiæ:

Impetres ut peccatorum
Mihi indulgentiam,
Gratiam DEI Donorum;
Et Cœleſtem Gloriam.

39. Agnoſco me negligenter
In Tuo ſervitio
Egiſſe, ſed Tu clementer
Parce meo vitio:
Hunc teporem emendabo
Et jam diligentius
Agam: ſemper conſignabo
Me Tibi ferventius.

40. In ſuppletionem gratum
Omne Tibi offero,
Quidquid à DEO oblatum
Vel ab orbe defero;
Totum trado in æternum
Me Tibi mancipium:
Me ad gratiæ internum
Sume patrocinium.

§ VI.

41. CUm dolore Peccatorum
Ut ſim, eſt juſtiſſimum,
Tuorum memor dolorum,
Imò eſt æquiſſimum:

Ut me agnoſcam ipſorum
Cauſam eſſe maximam,
Condolens Tibi, cunctorum
Pœnam feram intimam.
42. Recordor inde Doloris,
Quem Tibi inflixerat
Simeon, atque mæroris;
I. *Dum* Tuam prædixerat
Gladium pertranſiturum
Animam innoxiam;
Quod eſſet Natus multorum
Caſus ob perfidiam.
43. II. *Dum* ob Herodem coacta
Ire in exilium
Ægypti; eras abacta,
Tuum gerens Filium.
III. Et *quando* hunc perdidiſti;
Triduo deperditum
Quærens, dolens, reperiſti
In Templo abſconditum.
44. Sed jam ah! Tui Dolores
Quàm intolerabiles!
IV. Valedicto, dum angores
JESUS deplorabiles
Funes, Carceres, Catenas,
Flagella, judicia:

Spinas, infinitas pœnas
Passus, & supplicia,
45. V. *Quando* Crucem bajulanti
Mæsta obviaveras,
Visu spectaculi tanti
Viribus defeceras.
Dum in Crucem ageretur
In latronum medio,
Et aceto potaretur
Juncto improperio.
46. Quis poterit explicare
Omnes contumelias
Crucifixi? quis narrare
Convitia, injurias?
Quis Tui afflictiones
Cordis amarissimi
Dicet? quando passiones
JESU Dilectissimi.
47. Vidisti: Considerâsti
Ut leprosi faciem,
Defædatam observâsti
Non habentem speciem.
Lividum in Cruce stantem
Gementem & saucium:
Te Matrem Joanni dantem,
Hunc Tibi in Filium.

48. Cum JESU agonizante
 Tu agonizaveras,
Et ſingultu anhelante
 Hunc ſecuta fueras.
VI. *Sic mortuum*, vulneratum,
 De Cruce depoſitum,
In ſinum Tuum delatum,
 Suſcepiſti perditum.
49. Ibi plagas oſculata
 Abluebas lachrymis,
Et gemitibus orbata,
 Suſpirabas intimis;
Demùm planctibus diſtenta,
 Corpus ſepeliveras:
Paſſionis Inſtrumenta,
 Tibi retinueras.
50. Quam fuit gravaminoſa
 Summâ patientiâ
Atque Tibi doloroſa
 Tunc JESU abſentia.
VII. *Porrò* poſt Aſcenſionem,
 Ejus, quàm frequentibus
Locorum reviſionem,
 Peragebas vicibus.
51. Verè Mara, replicabas
 In amaritudine,

Pœnas; mortem ruminabas
Threnorum gravedine.
Fac me Tuis quoad vivo
Immergi doloribus;
Volo fletûs fundi rivo,
Tuis jungi planctibus.

§ VII.

52. COmmendans in Patris manus
JESUS suam Animam
Monet me; ut ego sanus
Ad horam novissimam,
Me Tuæ directioni
Tradam singulariter:
Ut DEI Protectioni
Me commendes pariter.
53. Mater Misericordiæ
Fac Tuo præsidio,
Ne peream justitiæ
Rigoris excidio.
Quin potius per merita
Passionis Filii
A Te ducar in adyta,
Cœlestis Imperii.
54. Interim JESU, Cruore,
Solari miserias

Desidero, & dolore
Tuo meas nænias.
Cupio Te imitari
In cunctis virtutibus;
Tuum Natum comitari
Legis ejus ductibus.
55. Ut DEO possim placere
In meis operibus,
Ejus placito parere
In omnibus actibus.
Ergo maneam constanter
Sub Tui refugii
Umbrâ: hæream amanter
In usu servitii.
56. Laudo DEUM de mirandis
Operum generibus,
Factis coram æstimandis
Tuis imaginibus;
In locis Tibi dicatis,
Cum oblationibus
Me sacrando, Tibi datis
Ubique muneribus.
57. Fac Tuam in corde feram
Æternùm imaginem,
Tuæ speciei geram
Jucundam propaginem.

Ut me salves in æternum:
Hoc Tuum miraculum
In me sit; me ad supernum
Ducens habitaculum.
58. Ut Totius Benedicta
Orbis es quam maxima,
Ut multò magis sic dicta
Proles Divinissima;
Sic nobis benedic: cuncti
Benedicti Domini
Ut jungamur vitâ functi
Electorum Nomini.

ECce ego mittam Angelum meum qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum quem paravi. Observa eum & audi vocem ejus: nec contemnendum putes, quia non dimittet cum peccaveris: & est nomen meum in illo. Exod. 23. 20.

ERGA ANGELOS

Actus Omnium Virtutum Internarum

[Michael Archangele, Gabriel Archangele, Raphael Archangele.]

CHare Custos Angele, Spiritus Cœlestis,
Et Divinæ Gratiæ Particeps ac Testis;
JESU Christi meritis in eâ firmate:
Ne cum pravis rueres, illis præservate.
Es à DEO Spiritus agilis creatus,
A pondere corporis gravi liber satus;
Cœli Privilegiis variis donatus:
Inter Magnos Aulicos DEI nominatus.
Lucifer (tenebrifer pòst) quando superbus
Et contumax restitit Numini acerbus,
Dive Princeps Michael } Tu insurrexisti
Cum Divo Michaele }
Contra ipsum prælio; Cœlo ejecisti.
Sic cum DEO permanens per humilitatem,
Videre merueras DEI Majestatem.
At maligni spiritus decreto perculsi
Cum Duce ad inferos & pœnas expulsi.
[Michael Archangele Præses Paradisi,
Victor Potentissime draconis invisi,
Quis ut DEUS! intonas, Gloriæ Divinæ
Zelotes: Ecclesiæ Princeps genuine.

Gabriel Archangele Divinæ Virtutis
Atque fortitudinis; Nuncie Salutis:
Paranymphe Virginis DEUM parientis,
Et Cuſtos fidiſſime in Terris degentis.
Raphael Archangele DEI Medicina,
Aſmodeum ſtrinxeras trucem vi Divinâ;
Tobiam conduxeras fauſtè Juniorem:
Optato donaveras viſu Seniorem.
Cuſtos Amantiſſime à Nativitate
DEI Providentiâ mihi aſſignate;
Patrone Fortiſſime Protector & Tutor:
In Neceſſitatibus Proxime adjutor.]
O Beate Spiritus triumphans in Cœlis,
A DEO ad homines Angele Fidelis,
Saluto Te, honoro, laudo, benedico,
Ut Magnum Archangelum } in orbe e-
Ut Cœleſtem Spiritum } dico.
Sit DEUS Benedictus de Tuâ virtute,
Ab omni Creaturâ; & plenâ ſalute:
Qui potenti gratiâ á lapſu ſervavit
Te, ac in Cœlo ſuâ gloriâ beavit.
Gaudeo inde, Tecum collætor internè,
Hancce felicitatem gratulor ſupernè,
Tibi: ac ſigillatim Cœlicam Coronam,
Palmam & laureolam, partem Dei bonam.
Vive DEO, cum DEO, in DEI amore,
Perenna, atque pleni gaudii dulcore.

Lau-

Lauda DEUM perpetim, quod sis Dei
Servus
Gaude cum Majestate, Hominum
Conservus.
Omnes Tibi offero ex orbe honores,
Cultus & servitiâ, ac Cœli favores;
Exoptans ut Te cultu omnes prose-
quantur:
Semper patrocinio Tuo perfruantur.
Adsis mihi igitur ô Spiritus Fortis!
Quando ad me Spiritus condemnatæ
sortis
Accedet, illaqueans me carne vel mun-
do;
Pelle â me perditum succursu secundo.
Defende, illumina, prudentiam doce,
Rege, juva, abstrahe â maligni voce;
Arma, firma, excita pigrum reluctan-
tem:
Solare, fer, præcave, increpa cunctantē:
Funda in Virtutibus, in Devotione
Accende: in Gratiæ DEI Unione
Serva, & operibus bonis. Meas defer
Preces ante Dominum, & gratias refer.
Offer ut aromatum fumum in conspectu
DEI, ut sim placitus in ejus respectu,
Con-

Constans in servitio. Duc me viâ rectâ
Ne offendam pedibus, semitâ perfectâ.
Cum approximaverit terminus laboris,
In profectu spiritum inflamma fervoris;
Ut tendam exactius ad perfectionem:
Ex amore cupiens DEI visionem.
Sed dum mei obitûs venerit momentum
Advola, & exere Tuum adjumentum;
Ut animam tradere possim Salvatori
In manus: ne peream, fac me bene mori.
Posito in littore tunc æternitatis
Assiste, Judicio da facere satis;
Mecum unà supera fraudes accusantis:
Placa cum Cœlitibus vultum Judicantis.
Sis in itineribus æternis instructor;
Ne ad ignes veniam purgantes conductor:
Et sic ante faciem Summæ Majestatis
Siste me; ut gaudeam Tecum & Beatis.

Mihi honorificati sunt Amici tui DEUS, Ps. 138. 17.

ERGA SANCTOS vel SANCTAS

Actus Omnium Virtutum Internarum.

ELecte (a) DEI Sancte (a) Triumphans in Cœlo
In æternum, & videns Deum absque velo;
Saluto Te, honoro, laudo benedico:
Ac velut Sanctum (am) coram orbe Te edico.
Sit Benedictus DEUS de Tuâ virtute
Ab omni creaturâ, & plena salute;
Quod Te hic efficaci gratiâ donavit:
Et in Cœlo gloriâ Sanctorum beavit.
Gaudeo inde, Tecum collætor internè;
Hancce felicitatem gratulor supernè
Tibi: ac sigillatim [Cœlicam] Coronam
[Doctorum, Martyrum, Virginum]
Palmam, ac laureolam: Partem DEI bonam.
Vive DEO Cum DEO, in DEI Amore
Perenna, atque pleni gaudii dulcore.
Lauda DEUM perpetim, quod sis DEI natus,
Gaude cum Majestate, Frater JESU gratus.

Omnes

Omnes Tibi offero ex Orbe honores
Cultus & ſervitia, ac cœli favores;
Exoptans ut Te cultu omnes proſequantur:
Semper Patrocinio Tuo perfruantur.
Exora DEUM pro me, ut ſim æmulator
DEI, ut Tu: Virtutum Tuarum ſectator.
In quovis caſu meus ſis opitulator,
In neceſſitatibus ſis auxiliator.
Poſce Tuis precibus plenam peccatorum
Veniam, & augmentum operum bonorum.
Et quia continuò cogor hic bellare,
Juva, & fac, ut ſemper queam triumphare.
Sub agonem animæ meritis aſſiſte,
Et prece: præſentiam Tuam mihi ſiſte.
Gratiarum Tuarum fac ſim & donorum
Conſors; ac Cœleſtium particeps Bonorum.

SUSPIRIUM ad ANGELOS & OMNES SANCTOS.

O DEI Excercitus ingens Angelorum!
Cœleſtis militia, Chorus Muſicorum:
Vos Cuſtodes Hominum, Sacrorum locorum
Fidi Inter nuncii omnium factorum.
Supremi Archangeli, Miniſtri Majores
Dei ad graviſſima, Regnorum Rectores:
Quorum Septem Spiritus in DEI conſpectu
Semper ſtant promptiſſimi cum digno reſpectu.
Poteſtates Inclytæ, Summi Principatus,
Et Dominationum, Et Virtutum Status,
Throni Præſtantiſſimi, Cherubim lucentes:
Et Seraphim in DEI Amore ferventes.
O Millia Millium DEI Cultu plena!
Er Decies Millies millia centena,
Deo Miniſtrantium, laudantium Deum,
Ipſi aſſiſtentium, canentium eum.
Cœle-

Cœleſtes Hierarchiæ DEO perfruentes,
Adjuvate Nos omnes in terris gementes;
Ut veſtro conſortio jungi mereamur:
Et vobiscum gloriâ DEI repleamur.
Patriarchæ Inclyti, & Magni Prophetæ,
Apoſtoli Domini, Martyres, Athletæ
Chriſti; multis præliis clari Confeſſores,
Virgines & Viduæ: Parvulorum flores.
O Beatæ Animæ in Cœlis gaudentes,
Conſortes & Concives olim hìc degentes
Pro noſtrâ dignemini orare ſalute:
Ut vobis ſociemur Divinâ virtute.
Omnes Cœli Incolæ jam Comprehenſores
Clementer reſpicite nos hìc viatores:
Ut vocati Cœlicam ad hæreditatem
Electi agnoſcamus DEI Bonitatem.

ORatio fidei ſalvabit infirmum & alleviabit eum Dominus. Jac. 5. 15.

SUSPIRIUM ad JESUM CRUCIFIXUM
Pro Animabus in Agone Extremo Constitutis.

O JESU mi Crucifixe,
Agne Amore transfixe,
Agoniæ Tuæ memor
Sis, in horto quando tremor;
Angustia & acredo,
Tristitia & gravedo
Animam Tuam turbârunt,
Et cor Tuum occupârunt:
Ut deficeret langvore
Corpus Tuum ex angore.
Unde Sangvinis fluentis
Et in terram decurrentis
Sudor factus est mirandus,
Et à cunctis adorandus.
Ubi Angelus de cœlo
Sublato mæroris velo
Te confortans sublevavit;
Et solatio firmavit.
Nec minus sis memor vitæ
Tuæ in cruce finitæ,

Acer-

Acerrimorum dolorum,
In agone perpeſſorum,
Manibus Cruci affixis,
Pedibus Clavis confixis,
Totus inundans cruore,
Omni repletus ſquallore;
Triſti valedicens Matri,
Spiritum commendans Patri.
Per omnes vitæ labores
Et cunctos mortis dolores,
Rogo Te Salvator Vere
Animarum miſerere,
In agone poſitarum,
Ad mortem deſtinatarum.
Adſis illis illâ horâ,
Quâ migrare ſine morâ
Debent; ut per Te juventur,
A peccatis liberentur.
Firma illas Paſſione,
Tuo conforta agone;
Morte ſalva: pellens hoſtes,
Sangvine conſpergens poſtes
Exitûs vitæ fatalis
Sub ingreſſum immortalis.
Illas duc ad Paradiſum
Bono latroni proviſum,

Gratiâ Tuâ trahendo;
Gloriâ Tecum jungendo.
Idem fac cum moriente
Animâ meâ gemente,
Ut Columba, trepidante:
In plagas Tuas volante.
In Tuis eam conserva
Vulneribus, & præserva
Ab hostis tentatione;
Inferni damnatione.
Meritis Tuis armatam
Perduc ad vitam beatam.

SAncta & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur 2. Mach. 12. 26.

SUSPIRIUM ad Eundem CRUCIFIXUM

Pro Animabus in Igne Purgatorio detentis.

JESU Clementissime Salus animarum,
Et cara Redemptio in Cruce illarum;
Respice quàm plurimis poenis sint gravatæ
Animæ, imagines Tuæ â Te satæ. In

In expiatorio igne cruciantur
Intensis doloribus, & angustiantur.
Audi quam gementibus vocibus suspirant,
Ad Tuam opem! ad Te videndum, aspirant!
Recordare quomodo pro his laborâsti
In terris dum viveres, & Crucem portâsti;
Pœnas & miserias tunc sustinuisti:
Pto illis cum lachrymis Patrem lenivisti.
Demum Te tradideras in captivitatem,
Catenas, & vincula, & crudelitatem;
Judicatus fueras, contemptus, consputus,
Condemnatus, illusus, vestibus exutus:
Funibus, catenulis, virgis flagellatus,
Et spinosis vepribus caput coronatus:
Genu flexo derisus, colaphis percussus:
Uc Rex tectus purpurâ, pedibus concussus.
Pòst propriis humeris crucem bajulâsti,
Ob gravitatem ejus sæpius labasti;
Fel cum aceto gustans, totus denudatus:
Clavis cruci affixus, orbi præsentatus.

Inter latrones tanquam malefactor ingens.
Te quot improperiis ſtrinxit turba cingens?
Veniant ob oculos hi cuncti dolores,
Pœnæ acerbiſſimæ, Sangvinis ſudores;
Langvores, calumniæ, blaſphemiæ, ſputa:
Ictus, contumeliæ, opprobria bruta.
Cerne ſacri ſangvinis tot effuſiones,
Mortis crudeliſſimæ in cruce agones.
Pro perſecutoribus, ut Patrem orâſti
Ac Crucifixoribus, ut eum placâſti:
Sic iſtis miſerere Animabus Tuis,
Quæ ignis puniuntur pro delictis ſuis
Severo Judicio; & pœnis immerſæ,
Ad miſericordiam Tuam ſunt converſæ.
Abſolve has, libera propter infinita
Tua merita; ſintque illarum oblita
Peccata. Ad requiem Tuam opulentam
Perduc propter gratiam in omnes extentam;
Ut Tuum conſpicere vultum mereantur:
Tibi laus & gratiæ ab iis reddantur.

Qui

Qui in Sanctâ Syndone nobis reliquisti,
De Cruce depositus, in quâ jacuisti
A Joseph reconditus; vulnerationis
Sacrata vestigia Tuæ passionis:
Concede propitius, ut per sepulturam
Tuam, Mortem; ac piam unctionis
curam:
Ad æternæ gloriam Resurrectionis
Perducamur, gaudium Tecum Unionis.

Fili, si habes, benefac tecum, & DEO dignas oblationes offer. Memor esto, quoniam mors non tardat Eccl. 12. 14.

Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam. Matth. 25. 13.

TESTAMENTUM

Christiani Hominis Spiritualis & Devoti
Sive
Præparatio ad Bonam Mortem.

Vigilare præcipis cunctis Judex Juste
In hoc fluxu temporis & vitæ angustæ;

Ob

Ob incertitudinem diei & horæ:
Mortis certitudinem non ſubjectæ moræ.
Sic eſt; carne pulvis ſum, in pulverem vertar;
Quem dediſti, ſpiritu, ſed ad Te convertar.
Moriendum itaque mihi aliquando,
Redigar in cineres, at neſcio quando.
Hoc quod vellem igitur in mortis momento
Ratum eſſe; facio jam corde intento.
Teſtamentum ſtatuo fixum, non mutandum,
Voluntatis ultimæ ſigillo firmandum.

§ I.

IN Nomine Domini. Amen. Fiat, Fiat,
Nunc & ſemper, quamdiu ſpiritus hic hiat:
Teſtamentum ultimum hoc ſpirituale
Sit invariabile, ut ſequitur, tale.
Te, DEUS, confiteor meum Creatorem,
A quo totus venio; Te Conſervatorem,
A quo totus pendeo: A Te mihi datur
Eſſe atque vivere, ut Tibi reddatur.

Ame,

A me, ex me, in me, & per me, nil ſum ſanè,
 A Te, ex Te, in Te, & per Te totum planè;
 Qui DEUS meus es, & Omnia perfectè:
 Tibi cuncta cum cunctis in cunctis ſint rectè.
Tu ſolus, confiteor, in me poteſtatem
 Habes velut Dominus, & authoritatem.
 Animam cum corpore, illorumque actus,
 Quod ſum, poſſum, habeo; Tibi non coactus
Reſigno ſed liberè, lego, trado, libo:
 In forma quam optimâ integrè adſcribo;
 Summas agens gratias, quod rationalem
 Me feceris hominem, creaturam talem,
Quæ ſimilitudinem Tuam repræſentat
 In ſe; & imaginis ſpeciem oſtentat
 Intellectu, memori mente, voluntate:
 Liberi arbitrii plenâ facultate,
Hæc Tua ſunt omnia; á Te mî collata,
 Hæc â me reciprocè Tibi mancipata

Sun-

Sunto ; junctis dotibus, gratiis & donis :
Corporis & Animæ infinitis bonis.
Sum contentus ſingulis, uti vis, momentis ,
Quando, ubi, qualiter, cum auctis talentis ,
Hæc & vitam linquere ; juxta voluntatis
Tuæ guſtum : Gloriam ſimul Majeſtatis.
O Immenſa Bonitas, quot ſpirituales
A Te ſumpſi gratias, & quot corporales ?
Sunt innumerabiles, ex benignitate
Abyſſali traditæ ſummâ largitate.
In ſinu Eccleſiæ Tu me collocâſti,
Sacro Baptiſmi fonte me regenerâſti ;
Sacramentis variis me ſanctificâſti :
Sed quod ſummum, veniâ peccantem donâſti.
Quantâ providentiâ me ſemper rexiſti ?
Quâ Beneficentiâ inopem juviſti ?
Quâ miſericordia ad Te pertraxiſti :
Perditum Clementiâ quantâ quæſiviſti ?

Nul-

Nullo meo merito Tu me protexiſti,
Sed mero gratuito dono ſic foviſti.
Quantas Tibi ſolvere grates obligatus
Sum, tantas nunc refero: perpetim paratus
Omnes tibi reddere benedictiones
Cum creatis omnibus; laudum actiones.
In vim gratitudinis, cùm Tibi libebit,
Pro te vitam fundere, mî ſemper placebit.
In omni reſpirio & quovis momento
Vitam Tibi offero cum voti augmento.
Tu æterni luminis Fons illuminaſti
Me ſplendore fidei; ſpe Tuâ firmaſti.
Hanc ex corde Fidei credo veritatem,
Hanc ore confiteor; & ſtabilitatem
In hac uſque ad mortem infractam promitto:
Subire Martyrium pro hac me ſubmitto.
O ſi mihi ſangvine liceret teſtari
Hanc fidem Catholicam! mille cruciari

Licet pœnis deberem; nunquam abnegarem,
[Tuâ fultus gratiâ] hanc ſed prædicarem:
Deſiderans fidei ad cognitionem,
Omnes Gentes trahere; & ad unionem,
Stringere Eccleſiæ, Schiſmate infectos
Vel Hæreſi: vivere in ea perfectos.

§ II.

QUod Mater Eccleſia Romana proponit,
Credendum, hoc firmiter credo; quod opponit
Omnis prava Hæreſis, vel Schiſma deteſtor:
Sic me velle vivere ac mori conteſtor.
Et ſi quid contrarium, quod abſit! ſentire,
In morte contingeret, extra mentem ire;
Irritum, invalidum, nullum manifeſto:
Id ne fiat, gratia Tua ſit mi præſto.
Hanc ſpero, hanc cupio; Tu ſpes mea, DEUS:
Unica fiducia ſolus JESUS meus.

In ipsius meritis repono salutem
Meam, & omnimodam gratiæ virtutem.
Nullis meis meritis innitor aut factis;
Sed solius sangvinis atque mortis pactis
JESU Christi Domini mei tantum fido:
Per hæc Cœlum consequi me posse confido.
Post JESUM Sanctissimæ Virginis & Matris
MARIÆ refugium in tot malis atris,
Tanquam Matris gratiæ, unicum requiro:
Ut ejus mancipium, spe in hac respiro.
O si Magnitudinis ejus sit tributum
Mors mea, quæ maximum est salutis scutum!
Per hanc coram facie Tua reperturum
Me confido gratiam: in ea mansurum
Angelorum postea ad protectionem,
Et Sanctorum omnium intercessionem
Spe recurro: maximè quos mihi Patronos
Pro agone petii, ad juvandum pronos.

Et quantumvis ſcelera totius geſtarem,
Mundi, inde minime unquam deſperarem;
Ob miſericordiam Tuam infinitam:
Et gratiam Sangvine Chriſti acquiſitam.
Licet me occideres, attamen ſperarem
In Te: ſpei anchoram in JESU firmarem
Miſericordiſſimo, tantâ charitate
Nobis á Te præſtito, pro ſalutis rate.
Inde quidni mutuo Te ſtringam amore,
Qui me pravum, perfidum tam magno favore
Intimè proſequeris? Amo Te impensè,
DEUS Amor unice; amo quàm intensè.
Amo ſuper omnia propter Temetipſum,
Velut Bonum Maximum, perdendo meipſum.
Amo ex viſceribus cordis denudati,
Cum cordibus omnium Tibi dedicati.
O utinam facere poſſem talem motum!
Quo Orbem accenderem per amorem totum;

Ut Te ſuper omnia ſolum adamaret:
Seraphim affectibus ſe Tibi dicaret.
Ex amore cuperem vitam immolare,
Ut amoris hoſtia morti me ſacrare:
Neque volo aliter, niſi ex amore
Tui DEUS, maximo mori cum fervore.

§ III.

SEd, ah! Tuo quoties Amori non ſatis
Feci, quin ſceleribus tot à me patratis
Me illi contrarium frequenter monſtravi;
Te, Immenſa Charitas, culpis irritavi.
Quàm vellem cordicitus nunquam offendiſſe
Te; nec Tua placita transgreſſum fuiſſe!
O utinam ſatius prius obiiſſem
Omni morte, quam Tibi me opposuiſſem!
Doleo quàm maximè, & dolere volo
Quoad vivam; amplius jam peccare nolo.
Execror, abominor, fugio, deteſtor,
Odi omne vitium: & contrà proteſtor.

Rogo Te, per viſcera Tuæ Bonitatis,
Indulge injuriis à me irrogatis;
In ſtrictum Judicium cum ſervo intrare
Noli quæſo Domine: vel me condemnare.
O ſi mille mortibus poſſem expiare!
Juxta Beneplacitum Tuum emendare
Omne malum facinus; illud transformare:
In actus heroicos virtutum mutare.
Sed cum factum fieri nequeat infectum:
Quidquid mali præſtitum, vel boni neglectum
A me; tempus perditum: vel damnum commiſſum,
In miſericordiæ jacio abyſſum.
Exoptans notitiam omnium habere,
Peccatorum calculum exactum tenere;
Ut poſſem extingvere per contritionem
Veram culpas ſingulas: & confeſſionem
Integram peragere; etiam paratus
Hanc publicè facere; neque ſu.n turbatus
Confundi in facie Orbis univerſi:
Ut ſic ſordes abluam, quibus me immerſi.

Opta-

Optarem me victimam dare pro peccatis,
Et pro peccatoribus corde obduratis;
Ad Te omnes homines ut converterentur:
Tui unquam oculi nec offenderentur.
Agnoſco promeritum me pænas inferni,
Et dignum ſuppliciis ignis ſempiterni;
Neque pœnitentias Orbis eſſe ſatis:
Pro tantis criminibus à me perpetratis.
Ergo in plenariam ſatisfactionem
Peccatorum, ſuſcipe Sanctam Paſſionem
Prædilecti Filii, effuſum cruorem
Infiniti pretii: & mortis angorem.
Reſpice in vulnera in cruce extenſi,
Reſpice in viſcera amoris immenſi;
Ob JESUM da veniam ſummo peccatori:
In Tua qui gratia deſiderat mori.
Cum ipſius meritis offero Sanctorum
Et Sanctarum opera bona; Electorum
Benefacta omnia: maximè perfectas
Matris DEI Virginis virtutes ſelectas.
Eorum intuitu parce quod peccavi,
Suppleas pleniſſimè quod non compenſavi.

Propono corrigere totum quod commisi;
(Tu me DEUS adjuva) & quidquid omisi.
Quàm irreparabilis temporis jactura!
O si totâ utinam hac lucis usurâ
Tibi quàm gratissimè semper servivissem,
Et ut Sancti homines, perfectè vixissem!
Ergo jam inposterum, si ad finem mundi
Tuo beneplacito temporis profundi
Limites attingere in vita deberem,
Tibi perfectissimum cultum exhiberem.
Suscipe præteriti si quid fuit boni
Et meriti, gratiâ Tui factum doni;
(Nam sufficientia mea omnis ex Te:)
Hoc cum JESU meritis offero intextè.
Ecquid boni facere miser potuissem
Sine Te summo Bono? Ex me deliquissem
Semper, nisi Tua gratia me levâsset:
In Inferno anima pridem habitâsset.
Sic ex Te omne bonum, ex me malum totum,
Per Te omne meritum; quod ne perdam votum

Me-

Meum eſt, ut lateat, & nulli ſit notum:
Tibi ſoli cognitum ſit atq́ue devotum.

§ IV.

ET quia dimittere ex corde offenſas
Jubes debitoribus; quaſcunq́ue præ-
tenſas
Dimitto cordicitus, omnibus condo-
no:
Illis benefacere libenter propono.
Oro flexis genibus. Da pro læſione
Ipſis bona omnia; pro detractione
Bonum nomen, odium compenſa a-
more
Tuo: & infamiam commuta honore.
Fratres mei utiq́ue ſunt, ſi oporteret
Me pro ipſis fundere vitam, mî liberet;
Quin offenſas reputo mihi pro favore:
Ut his tuas diluam ex pœnæ rigore.
Quos autem reciprocè quandoq́ue of-
fendi,
Sive quibus ſcandalum aliquod oſtendi;
Vel quibus occaſio eſſe delinquendi
Potui, vel aliquod malum peragendi:
Ab iis humillimè veniam imploro,
Ut omne mî debitum dimittant, exoro.

Nullum unquam volui male judicare;
Nec coram Judicio Tuo fac me ſtare.
Nullatenus cogito ullum condemnare,
Sed pejorem omnibus mem etæſtimare.
Ut queam clementiam à Te impetrare,
Viciſſim petentibus me vellem donare.
Cum verò elegeris hìc crucem geſtare
JESUM toto tempore, crucem exaltare
In ſe ipſo; hanc cupio, capio amanter:
Hanc portare geſtio ad mortem conſtanter.
Huîc affixus vivere, & perſeverare
In hac ſemper ſtatuo, ac morti litare;
Qualem me volueris crucem bajulare:
Hanc è tuis manibus volo acceptare.
Ut ſic fiam particeps crucis, & pænarum
JESU Dilectiſſimi pro me perpeſſarum;
Crucifixo uniens corpus crucifixum:
Jungens ejus animæ ſpiritum affixum.
Hinc me Tuo placito in cunctis reſigno,
Tuæ me vel minimo voluntatis ſigno
Trado integerrime; nutibus parendo:
Voluntatem propriam plenè extingvendo.

Nec

Nec mortem ſuſcipio ex neceſſitate,
Sed obedientiæ puræ libertate;
Ut Tuo imperio ſatisfiat per me,
De me, in me, circa me, velut vas inerme.
Relinquo ſpontaneè totum quod habere
Cenſeor, vel titulo quovis poſſidere.
Quantumlibet honores mundi, dignitates,
Theſauros, divitias, omnes facultates
Tenerem; deſererem lubens ex amore
Tui cuncta: pro Tuæ gratiæ favore.
Nudum matris uterus in mundum me fudit,
Nudum in ſarcophagum me mors nuda trudit.
Sic in vera perdere vitam paupertate
Volo, nam ſubſtantia mea omnis â Te
Et in Te eſt, mi DEUS; neque ſepulturam,
Credo mihi debitam, aut corporis curam:
Sed pro elêmoſynâ dari hanc requiro
Miſero corpuſculo, in quo quoad ſpiro;
Quocunque obſequium ipſi offeretur
Ex miſericordiâ: illud haud meretur.

Omnibus deliciis eligo privari
Vitiosi corporis, & mundi amari;
Ut taliter suppleam in quibus excessi:
Legis sacræ semitas non exactè pressi.
Ab omnibus abstraho me rebus creatis,
Nec ulli adhæreo ex cunctis amatis.
Tibi soli unicè expeto uniri,
Unione perpetim hac Tuâ potiri.
Inde lubens desero hanc conjunctionem
Vilis mei corporis, ad surrectionem
Ultimam; renuncio illi mea spontè:
A multorum scelerum ut abscedam fonte.
Abrenunciatio hæc rerum cunctarum
Ipsiusve corporis, locò spongiarum
Sit; quibus abstergere possim tot errata:
Et per illa sæpius, & cum illis nata.

§ V.

UNicum desidero, ut Communione
Viatici muniar, atque unctione;
Priùs Pœnitentiâ optimè purgatus:
His ad bonum ultimum agonem armatus.
Necnon indulgeutias mihi applicari,
In mortis articulo plenariam dari

Ex

Ex animo voveo; ad Tibi placendum:
Et Tuæ Justitiæ satisfaciendum.
Et quamvis non merear, ut pro me oretur,
Quin ut universitas me abominetur
Dignus: Ptovidentiæ tamen Tuæ fido,
Et Fratrum suppetiis, pietatis nido.
Hinc cuncta suffragia pro me absolvenda,
Jam nunc Tibi offero, Tuæ exhibenda
Bonitati; animæ meæ profutura:
Quæ solius gratiæ Tuæ dabit cura.
Hæc exposco unicè, ut Orationes,
Missæ sacrificia, & Largitiones,
Et Agapes pauperum; ac Jejuniorum
Pro me fiant opera quorumvis bonorum.
Quàm fieri particeps vellem tunc cunctorum
Orbis suffragiorum, unquam futurorum
Ad diem Judicii! ut in cunctis aris
Pro me Mystæ munera offerant altaris.
Si tentationibus premar insperatis,
Spe vivendi longius, infidelitatis,

Nimiæ

Nimiæ fiduciæ, desperationis,
Vel quibusvis aliis, extra rationis
Usum: hisce omnibus resistere volo
Omninò ; nec dæmonis consentire dolo:
Cruce Christi muniens me ac passione,
MARIÆ, ac Divorum intercessione.
Tu DEUS suppedita mihi protunc arma,
Adsit sacræ fidei inconcussa parma ;
Sit ex spe firmissima galea salutis :
Ex amore intimo lorica virtutis.
Quemadmodum obligor nunc desiderare
Semper cæli gloriam ; tecum habitare;
Sic nil volo aliud moriens spirare:
Præterquam ut Te fruar, totus anhelare.
Demùm omnes aveo fines adimplere
Morte meâ, gloria Tua quos habere
Potest major ; maximas ac intentiones
Quas quis unquam habuit, & oblationes.
Meâ morte cuperem mortem efformare
JESU, & DEIparæ in me præsentare:
Et cunctorum Martyrum, atque Beatorum
In finali gratia Tua mortuorum.

Hanc

Hanc ſupplex & cernuus quæſo mihi
dari,
Efficaci Gratiâ ad hanc præparari.
Tu dixiſti; Petite & accipietis:
Monuiſti; Quærite & invenietis.
Nil quæro niſi Tuo ut vivam Amori,
Et moriar, hoc peto; fac me bene mori.
Ac veluti omnium requiro juvamen,
In mortis noviſſima hora: & levamen:
Sic intendo omnium gloriæ ſacrari,
Honori & commodo cunctorum litari
Per mortem; ut perpetim vivamus in
vita,
Quæ Tu DEUS meus es, unicè quæſita.
Tu vivorum DEUS es, & non mortuorum,
Cui vivunt omnia. O Vita ſanctorum
A prima & ſecunda morte me defende,
Fontem vitæ Faciem Tuam mî oſtende.
Ergo ne perpetuâ diſpeream morte,
Moriar quotidie; temporali ſorte
Privatus, nec moriar morte Peccatorum:
Moriatur anima ſed morte Juſtorum.
Mihi ipſi moriar, moriar creatis,
Ne æternum moriar miſer cum damnatis.

Non

Non moriar ſed vivam, & facta narrabo?
Et miſericordiam tuam exaltabo.
Tu O ſumma DEITAS hocce Teſtamentum
Clementer ratifica; ſitque Monumentum
Nunquam revocabile meæ voluntatis:
Holocauſtum infimum TuæMajeſtatis.

§ VI.

O Quàm Tabernacula Tua ſunt dilecta!
O virtutum Domine DEUS! quam electa
Sunt atria! anima mea concupiſcit,
Et deficit, quamdiu in carne dehiſcit.
Quin cor & caro mea in Te DEUM vivum
Exultaverunt, velut omnis boni rivum.
Quàm Tua altaria ſpirant Thymiama!
Quàm concinunt Spiritus ſuave acroama!
Quàm Tuæ dulcedinis magna multitudo!
Quàm ſpeciei Tuæ ſumma pulchritudo!

Quàm Tuæ Præsentiæ gracilis contactus!
Quàm Tuæ Essentiæ nexus est intactus!
Beati qui in domo Tua habitabunt,
In æterna secula Te Sanctum laudabunt.
Melior in atriis Tuis una dies
Quàm mille. Sim abjectus in his, ubi quies.
Veluti desiderat ad fontes aquarum
Cervus, sic desiderans influxum Tuarum
Dulcedinum, mi DEUS, anima sitivit
Mea Te Fontem vivum; à se in Te ivit:
Dicens. Quando veniam? quando apparebo
Ante DEI faciem? & quando videbo
Salutare Domini? Interim fuerunt
Mihi panes lachrymæ; & cor impleverunt:
Dum petor quotidie. Ubi DEUS Tuus.
(Ibi cor sanè, ubi thesaurus est suus)
De Te DEI Civitas dicta gloriosa,
Lætantium omnium mansio formosa.

In voce lætitiæ ſonus epulantis
Se immensâ Gloriâ DEI ſatiantis.
Hic fluminis impetus lætificat cives:
Videtur in lumine DEI Lumen dives.
Quare triſtis anima mea es, & quare
Conturbas me, jaciens in mæroris mare?
Spera in DEO; adhuc illi confitebor.
In Te ſpero Domine; nec à Te arcebor.
Educes de laqueo, vincula dirumpes;
Et ex hujus corpore mortis me abrumpes.
Tibi laudis hoſtiam tùm ſacrificabo;
Nomen Tuum Domine, SANCTUS, decantabo.
O JESU Dulciſſime agoni ſupremo
Tuo, meum dedico agonem; poſtremo
Hoc in puncto exitûs ſpiritum commendo
Meum in Patris manus: ad has tecum tendo.
JESU Nazarene Rex Judæorum Vere,
Sis mihi tunc propitius, mei miſerere;

Miſe-

Miſerere Domine ſuper peccatore:
Qui veniam flagitat à Te cum dolore.
Ut Joſeph piiſſimi morti aſtitiſti,
In Paradiſum uti Latronem duxiſti;
Ut Matrem in Gloriam Tuam aſſumpſiſti:
Conſtantem ut Stephanum ſtans promtè juviſti,
Ut è Sanctis aliquem inde decedentem
Protexiſti fortiter, ad Te venientem:
Sic in morte protegas me ac tuearis,
Sinu Tuo animam meam complectaris.
Concede vel unicam guttam ex ſudore
Agoniæ; minimam ex ſacro cruore
In illa anguſtiâ per mortem inductâ:
Animæ & corporis terribili luctâ.
Offer ſacrificium Patri ſummè gratum
Teipſum pro omnibus culpis deſtinatum.
Triſtis Tuæ animæ ſuſpirium unum
In morte ſolatium mihi opportunum.
Libera me Domine in illa tremendâ
Mortis horâ, omnibus verè metuendâ
A morte perpetua: quando judicare
Me venies dic: Veni Benedicte, Chare.

Millies desidero Te mi JESU Christe,
Quando quando venies? ut spiritus iste
Meus in Te transeat; Tecum sit perrennis:
Quando lætum faciet facies solennis
Tua. O Redemptio mea copiosa!
In conspectu Tuo sit mea pretiosa
Mors. Tua Te pietas cogat superare
Mala mea, compotem me voti creare,
Ut me de Te saties. Veni JESU veni,
Affulge cum gloriæ & gaudii pleni
Superabundantiâ; sub tempus extremum:
Veni Domine JESU. Hoc verbum supremum.
O Misericordiæ Mater Virgo pia
Cum Joseph sponso Tuo succurre MARIA
Evolanti Animæ; ne Orci latrones
Illam perdant, rapiant ad ignem prædones.
Oro per potentiam à Patre collatam
Tibi, sapientiam à Filio datam;
Et amoris gratiam à Spiritu satam:
Conforta, illumina, accende orbatam.

DEI Patris Filia & Regina Poli,
Mater DEI Filii me linquere noli;
Sponſa Sancti Spiritus me defende reum:
Trinitatis Gloria da mihi trophæum.
O Candidum Lilium ſummæ Deitatis,
Roſa rubens cælicæ Tu amænitatis:
Rex Cœlorum voluit de quâ JESUS naſci,
Et lacte puriſſimo Virgineo paſci.
Tu influxionibus animam Divinis
Paſce; quando veniet hujus vitæ finis.
Hanc ab hoſte protege, ſuſcipe in hora
Mortis, quæ Juſtitiæ Solis es Aurora.
Joſeph ſponſe Virginis Magnæ DEI Matris
Et Chriſti Nutritie, verè inſtar Patris;
Fac, ut participium experiar mortis
Tuæ: patrocinium auxilii fortis.

§ VII.

MIchael Archangele Baptiſmi Patrone.
Atque Cuſtos Angele in mortis agone,
Servate, ne peream. Joachim & Anna
Facite, ut concinam vobiſcum Hoſanna.

O Præcurſor Domini Joannes Baptiſta
Me confirma gratiâ procellâ in iſtâ:
Et Joannes Domini dilecte conſiſtens
Juxta crucem, obitûs mei ſis aſſiſtens.
Petre cœli Claviger, Paule glorioſe,
Joſephe, Nicodeme, Diſma generoſe,
Longine cum aliis Matronis devotis
Ad ſepulchrum Domini; ſtate meis votis.
Prîmitiæ Martyrum teneri infantes,
Primitiæ gentium tres Reges conſtantes;
Apoſtoli Domini, Diſcipuli cuncti:
Aſſeclæ Chriſti ſitis protunc mihi juncti.
Patriarchæ Ordinis Sancti Benedicte,
Et Bernarde agite; ut pergam invictè.
Magne victor dæmonum Antoni Athleta
Impetra victoriam coronâ impletâ.
Eremita Onufri, Sanctæ Trinitatis
Virtute Myſterii me junge Beatis.
Antoni de Padva Ingens Thaumaturge,
Ut hoſtes non noceant, Tuâ prece urge.

Fran-

Francisce, Isidore, Thoma, Casimire,
Stanislae, poscite ne sim natus iræ.
O Amatrix Domini Diva Magdalena
Ut satis pœniteam, fac, in mortis scena.
Catharina, Barbara, Ursula Beata,
Cum Tuarum Virginum præsentiâ gratâ;
Christina, Cæcilia, Agnes, Juliana:
Margareta, Agatha, Francisca Romana,
Lucia, Dorothea, Mechtildis, Lutgardis;
Brigitta, Scholastica, Gertrudis, Hildgardis:
Omnes vos in exitu vitæ advenite,
Cum Electis omnibus ope subvenite.
Qui maximè gravius mortem pertulistis,
Quos DEUS potissimùm extulit ex istis
Periclis: vos quindecim Auxiliatores
Sitis in hoc transitu mortis adiutores.
Vos Patroni reliqui quos mihi elegi,
Quorum patrocinio volo semper regi;
Vos Cœlestes spiritus Angelorum Chori:
Veloces accurrite dum continget mori.
Omnes sancti Incolæ patriæ cœlestis,
Qui Divinæ gloriæ Spectatores estis;

O si Terra debito vos tractaret cultu!
Tunc mihi assistite cum sereno vultu.
Ut à mortis vinculis sanctè absolutus,
Ad Divinos veniam vobiscum obtutus;
In æternis gaudiis Amoris mansurus:
Ubi nunquam moriar sed vivam securus.
Quodsi Purgatorio igne expiabo
Pœnas, pœnitentiæ fructus consummabo;
In illis ardoribus me refrigerate:
Ut ocyus liberer operam navate.
Et ut protunc citius valeam potiri
Ope, nunc Purgantibus volo impertiri
Omne meum meritum; illo me privando
Ex Amore, ut Tu vis, DEUS applicando
Ipsis. Tua Bonitas supplebit defectum
Meum, ac perficiet omne imperfectum;
Summum JESU meritum tollet pravitatem:
Charitas operiet omnem nuditatem.

CON-

CONCLUSIO.

O Redemptor unice! Ego mortis eſus
Nómen Tuum invoco: Eſto mihi
JESUS,
Salvator & ſalva me. JESUS ſemper
dicam,
Nomen Auguſtiſſimum ſemper bene-
dicam.
Hocce ſalutiferum Tuum JESU nomen,
Verbum meum ultimum ſit ſalutis o-
men:
Quo actus præteritos omnes renovare
Volo; infinities plures replicare,
Cordis plenirudine & integritate;
Cum affectûs cordium omnis potę-
ſtate:
Ex amore intimo quoſuis includendo
Actus, & poſſibiles virtutum nectendo.
Ut ex meo nihilo indigno, ingrato,
Tanta fiat Gloria Divino palato
In vita & in morte; quantam immo-
lare
Poteſt univerſitas: DEUS poſtulare.
Amen in præſentia Curiæ Cœleſtis,
Et omnis Creaturæ ad hunc Actum
teſtis;

Testamentum conditum manu meâ si-
gno:
Sacræ Crucis Literâ Thau totum obsi-
gno.
Crux Christi est tessera vitæ generalis,
CruxChristi me liberet ab omnibus malis;
Et à subitanea omni mala morte:
Ut vivus constituar in Beatâ sorte.
N. N. maximus Peccator;
Inter omnes minimus DEI exorator;
Omnium vilissimus quin creaturarum:
Perire dignus omni genere pænarum.

Testamentum Breve Confirmans Præcedens

QUotidie morior 1. Cor. 15. 31.

OMnem credo diem mihi diluxisse supremum.

APprobo, ratifico meum Testamentum
In omnibus partib⁹, meæ munimentum
Mortis; illud renovans quolibet mo-
mento;
Mi dicens: Nunc incipe, nunc morî
memento.

DUO-

DUODECIM SIGNA

Divinæ Prædestinationis ad vitam Æternam

QUicunque desiderat cum Prædesti-
natis
Esse DEI Electis, & Præordinatis
Ad vitam æternam; in his speculetur
Signis securissimam hanc viam sectetur
Primum Signum, Interna lux illuminatrix
Animæ, ut videat, quanta sit peccatrix,
In tot maleficiis suam pravitatem;
In tot beneficiis DEI Bonitatem:
Brevitatem labilis vitæ, vanitatem
Mundi, ejusque pompæ nihileitatem,
Voluptatum stercora. Inde aversari
Larvam mundi incipit, carnem dete-
stari.
Tædet ipsam vivere in hac lachrymarum
Valle, malorum nido, & miseriarum.
Sic ad Cœlum dirigit cogitationes
Omnes, desideria, verba, actiones.
In hac luce ambulans internâ anhelat
Ad Divinam faciem; quod votis re-
velat

Dicens. Mea anima mi DEUS ſitivit
Ad Te Fontem vitalem ; Te ſemper
ambivit.
Secundum eſt, dicere vale cunctis rebus
Et privare animam mundi ſpeciebus;
Ipſi abrenuncians, & ſibi conſtanter:
Solum in corde gerens DEUM pera-
manter.
Tertium eſt ſeria mortis, & matura
Semper meditatio; ſolers quoq́; cura,
Ad illam realiter ſeſe præparandi:
Qualem DEUS dederit, talem accep-
tandi.
Quartum eſt, Continuus dolor de pecca-
tis,
Non hærere amplius in iis patratis;
Firmare propoſitum vitam corrigen-
di:
Voluntatem propriam cum culpâ tol-
lendi,
Et affectus perditos iræ moderandi,
Et concupiſcentias plenè extirpandi:
Pravam conſuetudinem & tentationis
Malos motus vincendi ductu rationis.
Quintum Exercitium ſe mortificandi
Cruce patientiæ; lætè hanc portandi
Cum

Cum pœnis quibuslibet: tam adversi-
tates
Sustinendi fortiter, quám anxietates.
Sextum, quando nihilum se esse fatetur
Nil scire, nil habere & nil posse retur,
Quidquid Boni reperit DEO tribuen-
do,
Quidquid mali exerit, sibi adscisccendo.
Septimum, Cum Proximi verè miseretur,
Benefacit omnibus, & cunctos tuetur;
Nullum male judicat; dat & disperti-
tur
Lubens elêmosynam, petenti largitur.
Octavò benefacit his qui se oderunt,
Inimicos diligit, his qui deliquerunt
Adversùm se graviter, optimè precatur:
Pro se persequentibus DEUM depre-
catur.
Nonum est Auditio diligens & frequens
Verbi DEI; illius impletio sequens;
Solers meditatio DEI mandatorum:
Atque conformatio juxta illa morum.
Decimum Frequens usus est Sacramen-
torum,
Ac primùm Confessio plena peccato-
rum;

Dein-

Deinde Communio in receptione
Sacræ Euchariſtiæ; DEI unione.
Undecimum Intimus ſummi Boni DEI
Amor ſuper omnia: conſecrata ei
Voluntas, ad libitum ex corde parata
Ejus beneplacito ſemper reſignata.
Signum Duodecimum, MARIÆ devota,
Mens, ad honorem ejus dedicata tota;
Defenſa Conceptio â culpâ intacta:
Ejus Nati Paſſio mente ſemper acta.
Quicunque ſentit in ſe aliquid ſignorum
Ex his, & affectuum ab iis ductorum:
Poteſt ſpem concipere ſalutis æternæ,
Et beatitudinis cum DEO ſupernæ.
Da DEUS Miſericors plenam voluntatem
Ad hæc ſigna habeam; firmam facultatem;
Fac per Tuam Gratiam ſim prædeſtinatus,
Inter Tuos Electos à Te nominatus.

CONCLUSIO
Partis Secundæ.

HIc Actus expositi sunt Devotionis
Ad DEUM & Cælites, ac Orationis.

Hic modus propositus est subveniendi
In agone positis, opem exhibendi
nimabus in viâ cæli constitutis;
Providendi animæ propriæ salutis
Finem: per dispositum mortis Testamentum,
Prædestinationis clarum argumentum.
in hoc Compendio cernis quid agendum
Sit spiritualiter; quidnam exercendum
Sit devotè: qualiter brevi viâ itur
Ad DEUM, ac beatâ vitâ quis potitur.
go qui salutis es tuæ studiosus,
In terendâ semitâ hac sis curiosus.
DEO vive spiritu; ac devote ora:
Hinc fruêris gloriâ DEI absque morâ.

VIA COM-
PENDIOSISSIMA
ET CONSUMMA-
TISSIMA

Ad perfectionem ac Beatitudinem, per conformitatem Voluntatis Humanæ cum Divinâ.

STetis perfecti & pleni in omni voluntate DEI Col. 4. 12.

Ut probetis quæ sit voluntas DEI bona beneplacens & perfecta. Rom. 12.

Vita in voluntate ejus Ps. 29. 6.

SUmma est perfectio & Beatitudo,
Cùm ea voluntatis nostræ habitu
Est, atque conformitas; ut idem velimus
Cum DEI voluntate, & idem nolimus.
Primùm quidem Divina Voluntas censetur
Esse Signi; quæ scriptâ in Lege habetur

Hìc Mandata edita à cunctis ſervanda;
Hìc multa prohibita ſemper pro pulſanda.
Signatum eſt igitur, verbo DEI totum
Quidquid opus agere; & quod non
ad votum
DEI eſt, nec licitum unquam perpetrare:
Ad hæc debet animus ſemper vigilare.
Ut in cunctis conſulat DEI voluntatem,
Num ſit DEO placitum; utrum facultatem
Hoc agendi dederit: num ſit ei gratum
Id cogitatum; dictum, vel factum probatum.
Quidquid ex ſcientiâ debitâ penſabit,
Prout conſcientia tenera dictabit;
Sic agat, ut habeat in cunctis placendi
DEO finem; præcepta ejus exequendi.
Eſt Voluntas altera Diſpoſitionis
DEI, Beneplaciti Ordinationis.
Inde quidquid evenit, certò cogitandum
A DEO accidere id, & acceptandum.
Nullum tale malum eſt, excepto peccato
Quod non DEUS fecerit; unde non
ingrato

Cor-

Corde ſed benevolo, ut de manu DEI
Sunt captanda omnia, adplacendum ei.
Quod vult DEUS, Agere; quod vult DEUS, Pati:
Eſt perfecti animi & verè beati,
Divino in omnibus velle conformari;
Nec ab ipſo proprio velle ſeparari;
Quin conjunctum vivere DEO inceſſanter:
In quibusvis caſibus arctè ac conſtanter
Sequi DEUM. Ergo id volo quod vult DEUS,
Idem nolo quod non vult: Hic eſt finis meus.

FÆDUS ÆTERNUM

Humanæ Voluntatis cum Divinâ.

VOluntas Tua DEUS mi, per quam creata
Et propter quam omnia ſunt præordinata,
Eſt primum Principium à quo, quod ſum, totum,
Et quod poſſum habeo; Eſt ultimi votum

Finis, ad quem debeo recte collimare:
Eſt Beatitudinis centrum, in quo ſtare,
Tutè ac feliciter queo, atque lætè
Commorari valeo in omni quiete.
Hujus ductum ſi ſequor, omne malum
pello;
Paſſiones edomo: in bono excello.
Illius ſi exequor unicè mandatum,
Omne tollo vitium; virtutumque ſta-
tum
Adipiſcor omnium: necnon rationem
Omnis legis impleo ac perfectionem.
Hanc proinde cernuus veneror, adoro:
Summam orbis Rectricem credo & ho-
noro.
Hanc colo, glorifico, laudo, benedico;
Super cuncta æſtimo: huic me addico.
Pro ejus regimine ſacro in quibusvis
Adverſis & proſperis caſusve cujusvis
Rebus Tibi gratias ago infinitas,
DEUS meus, ac laudes reddo exquiſi-
tas.
In hac omnem meam ſpem & felicita-
tem
Repono firmiſſimé, ac tranquillita-
tem.

Hæc tota fiducia in occaſione,
Quâvis mea; maximè mortis in agone.
Huic me nunc pro ſemper totum plenè dono,
Dedico & conſecro; in manus depono:
Trado in mancipium perpetim captivum
Cum univerſitate Tibi ſemper vivum.
O verè Suaviſſima ſemper adoranda,
DEI mei Voluntas unicè amanda!
Cûi ſervire, dignitas; vita, cûi placere;
Suprema felicitas, cui adhærere.
Optionem liberè faciens ſolennem
Hanc in meam eligo Dominam perennem.
Ipſi me devoveo, omnem libertatem
Meam, & ſubſtantiam; atque facultatem.
Illius decretis & diſpoſitioni
Me plenè ſubjicio, ac directioni
Conſigno & immolo; animitus gaudens
Et Tibi ô Maxima Bonitas! congaudens
Hoc, quod à ſpiritibus in cœlo Beatis
Et in terra à Rectis corde Tibi gratis

Velle Tuum integrè ſic perficiatur:
  Ut ad Tuum libitum quidlibet agatur.
  Jam verò compatior condolens quod
      prava
  Damnatorum, dæmonum, voluntas
      ignava
Juxtà ac peccantium, Tuæ voluntati
  Repugnet ſanctiſſimæ atque bonitati.
  Quod tamen nullatenus reſiſtere queat
  Ejuſdem Juſtitiæ; ex quâ pœna meat,
Nullaque effugere averſa finalem
  Creatura valeat, ſibique fatalem
  Effectum potentiæ: cordicitus lætor
  Tibique congaudeo; ſic mæſtus qui-
      etor.
Meam porrò propriam malam volunta-
      tem
  Voluntati optimæ Tuæ per ætatem
  Tantam frequentiſſimè fuiſſe adver-
      ſam,
  Ah! triſtor & doleo graviter perver-
      ſam.
Sed jam abhinc ſtatuo omnia præcepta
  Voluntatis optimæ Tuæ, quàm accepta!
  Exequi pleniſſimè tàm in actione,
  Cum Tuo auxilio, quàm in paſſione.

Propono firmiſſime realem effectum
Illorum, præcavere promitto defe-
ctum
Hinc odi, abominor, fugio; deteſtor
Peccatorum omnium culpas, quêis in-
feſtor.
Et quidquid juſtiſſimæ Tuæ diſplicere
Voluntati novero, prætendo arcere.
Propter hanc me abnego, pravæ vo-
luntati
Meæ abrenuncio & iniquitati:
Optoque ex animo ut Tua non mea
In me regnet voluntas Majeſtatis rea.
In omni complaceo mihi voluntatis
Tuæ beneplacito, tùm adverſitatis
Etiam cujuslibet ordinatione:
Conquieſco ipsâ in tribulatione.
Quin ſum ita nutui Tuo reſignatus
O Amor mi! ſi ſic velis; ut quoque
paratus
Sim damnari; dummodo Tuam volun-
tatem
Sequar, nec contrarium per æternita-
tem
Quidquam ipſi faciam: cûi ſoli placere
Intendo, deſidero cui inhærere,

Ad

Ad ſolum guſtum ejus, licet meum nullum,
Commodum proveniat, nec præmium ullum.
Nam Te ſuper omnia propter Temetipſum,
O inæſtimabile Bonum! & meipſum
Annihilans, diligo meo Eſſe toto
Et Poſſe cum omnium affectuum voto:
Tuamque Voluntatem unicè complector,
Amo & exoſculor, in eâ delector,
Quæ Tibi identica, illique uniri
Conformari intimè, ab eâ igniri
Seraphicè flagito; atque concupiſco
In ipsâ conſummari: totus ad hoc hiſco.
O utinam facere poſſem voluntatem
Tuam! ſicut Filius Tuus poteſtatem
Hanc implendi habuit, velut JESU Mater,
Et prout omnes Sancti: ſicut Tu vis Pater.
Quàm cuperem ſi poſſem, O Summe Creator!
Inducere, pariter hominum Salvator

Omnem rationalem ad hoc creaturam;
Illi obediendi ut haberet curam
Sic, ut hûic obtemperat irrationalis
Creatura quælibet promptissimis alis.
Hûic me cum omnibus Cultoribus veris
Ipsius regiminis famulis sinceris
Maxime in Fœdere hoc devotionis
Comprehensis, infimæ ac subjectionis,
Commendo plenariè; resigno, committo:
Unitive implico, immergo, demitto.
Ut sicut Tu Unitas Trina in Te unum
Es, sic & consummati nos Tecum in unum,
Simus; velut à mari gutta absorbetur:
Atomus à radiis solis possidetur.
Per hanc Te, ô mi DEUS! obtestor, nos doce
Voluntatem facere Tuam corde, voce,
Opere: in hac da perseverantem
Famulatum, per ductum jugiter constantem.
Trahe nos post Te semper, simus ex amore
Fideles obsequio ejus cum fervore:

Ut secundū cor Tuū simus instrumenta
Tui beneplaciti, apud Te jumenta.
Oro fiat denique per nos & de nobis,
Semper perfectissimè circa nos, in nobis,
Fiat & in omnibus ad nutum supernum,
Fiat super omnia nunc & in æternum
Mi DEUS & Omnia, Tua prælecta
Voluntas. Hæc imperet Domina dilecta,
Toti orbi, unico Laudis argumento,
Maximo & Gloriæ Tuæ incremento
Fiat in holocaustum integrum Amoris,
Et totale tributum majoris Honoris
Majestati debitum Tuæ à facturâ
Tuæ voluntatis, ac omni creaturâ.
Suscipe cum actibus cunctis Tibi gratis,
Ex affectu totius universitatis;
Per cor JESU Domini & Virginis Matris:
Hoc in Sancto Spiritu eat in cor Patris.

AFFECTUS TRANS-FORMATIVI
In Divinam Voluntatem.

O Adoranda & Amanda DEI Voluntas!

AGnoſcam Te, Intelligam Te, Memorem Te, Diligam Te,
Deſiderem Te, Concupiſcam Te,
Laudem Te, Benedicam Te,
Prædicem Te, Exaltem Te,
Glorificem Te, Magnificem Te,
Superexaltem Te Tibi ſoli propter Te.

O Digniſſima & Sanctiſſima DEI Voluntas!

SErviam Tibi, vivam Tibi, vivam in Te,
Vivam de Te, vivam per Te, vivam Te,
Immergar in Te, Immigrem in Te,
Tranſeam totus in Te, Inhæream Tibi,
Transformer â Te, Abſorbear â Te,
Paſcar Te, Reficiar & inebrier Te,
Delecter in Te, Quieſcam in Te, Impingver â Te,

Per-

Perſeverem in Te, Immoriar Tibi,
Sepeliar in Te, Tibi ſoli propter Te.

O Fortiſſima & Potentiſſima DEI Voluntas!

AFfice me, Vivifica me,
Illumina me, Accende me,
Confirma me, Corrobora me,
Inſtrue me, Guberna me,
Rege & dirige me, Duc & deduc me,
Purifica me, Juſtifica me,
Fortifica me, Lætifica me,
Sanctifica me, Glorifica me,
Habe me totum Tibi, Poſſide me,
Dominare mihi, Impera mihi,
Hæredita me Tibi ſoli propter Te.

O Perfectiſſima & Efficaciſſima DEI Voluntas!

ME plaſma, Me age, Me forma,
Me reforma, Me informa, Me transforma in Te,
Me annihila in Te, Tibi ſoli propter Te.

O Re-

O Rectiſſima & Sapientiſſima DEI Voluntas!

MOvear â Te, Impellar â Te, Agar â Te, Patiar â Te, Cogar â Te, Trahar â Te, Tenear â Te, Fingar, effingar, refingar â Te, Vincar â Te, Comprehendar â Te, Conſtringar â Te, Captiver â Te, Penetrer â Te, Sigiller â Te, Conſigner â Te, Abſcondar â Te, Abſorbear, hauriar, conſumar â Te, Convertar in Te Tibi ſoli propter Te.

O Dulciſſima & Suaviſſima DEI Voluntas!

IN Te tota mens mea, totum cor meum, tota anima mea, tota virtus mea.

In Te Omnis Spiritus meus, Omnis ſcientia mea, Omne ſtudium meum, Omnes vires meæ,

In Te Omnes ſenſus mei, Omnes motus mei, Omnes potentiæ meæ,

In Te Omnes cogitationes meæ, Omnes affectiones meæ, Omnes actiones meæ,

In Te Omnes habitudines meæ, Omnes attentiones meæ, Omnes intentiones meæ,

In Te Omnes intellectiones meæ, Omnes volitiones meæ, Omnes memorationes meæ,
In Te Omnes imaginationes meæ, Omnes concupiſcentiæ meæ, Omnes intenſiones meæ,
In Te Omnia conſilia mea, Omnia judicia mea, Omnia ingenia mea,
In Te Omnia propoſita mea, Omnia ſuſpiria mea, Omnia deſideria mea,
In Te Omnis capacitas mea, Omnis ſubſtantia mea, Omnes circumſtantiæ meæ,
In Te Omnes atomi mei, & quidquid in me, circa me, â me, per me, de me, Totus quantus quantus ſum, & totum quantum poſſum,
In Te Omnia mea tendant, habitent, occupentur, delectentur, perſeverent,
In omnem vitam, In omnem finem, In omnem æternitatem, In omnem poſſibilitatem,
In omnem obedientiam & ſubjectionem, Tibi ſoli propter Te.

O Pre-

O Pretiosissima, Amabilissima, Deliciosissima DEI Mei Voluntas,
Domina mea Optima Maxima, Unica & singularis!

ABstrahe me ab omnibus & à meipso & intrahe me Tibi soli,
Vindica me Tibi, Assume me Tibi, Devove me Tibi, Vendica me Tibi,
Obliga me Tibi, Devince me Tibi, Innecte me Tibi, Implecte me Tibi, & implica, Conforma me Tibi.
Mane in me, ut maneam in Te ac Tecum. Occupa me, Habita in me,
Uni, liga, conjunge, absume, identifica me Tibi soli propter Te.
Fac & redde me Tibi servum, Accipe me Tibi clientem,
Rape me Tibi mancipium subjectum Tibi, unitum Tibi,
Unum Tecum, Idem Tecum,
Tibi soli propter Te,
Nunc & in æternum & ultra.

ADDITAMENTUM
Pro Hominibus Religiosis.

QUam angusta porta & arcta via est quæ ducit ad vitam, & pauci sunt qui inveniunt eam. Matth. 7. 14.
Pauci verò Electi: Matth. 20. 16.

NOVEM BONA STATUS RELIGIOSI à S. Bernardo descripta.

STatus Religiosus, quas felicitates,
Et quæ Bona habeat, ac securitates
Salutis; quam semitam ad DEUM directam:
Sciunt ducentes vitam in eo perfectam.
Ecquis melius posset hujus declarare
Statûs Bona, quàm Sanctus Bernardus narrare?
Ille novem numerat in Religione
Bona, queîs mundus caret certâ ratione
Primum quòd vitam ducat Homo puriorem,
Intentionem habens actu firmiorem;
Ad

Ad Divinam Gloriam & suam salutem
Totam mentem dirigens, & omnem virtutem.
Dum voluptates vincit voto Castitatis,
Ac Obedientiæ motus voluntatis
Propriæ; divitias spernit Paupertate:
Purioris animi gaudet facultate.
Secundum, quod rariùs cadat in peccatum:
Mundi offendiculum nam ei sublatum,
Ad excedendum nullæ sunt occasiones,
Nec ullius scandali suffert passiones.
Desunt mille laquei dæmonis, causantes
Lapsum culpæ facilem, in mundo regnantes.
Habet adjutorium à suis Prælatis
Atque Confessariis, ne cadat, paratis.
Tertium, Velocius quod ex casu surgat,
Dum ob fragilitatis pudorem se purgat.
Ex fervore spiritus, firmans se Piorum
Exemplis, & lumine ductus Doctiorum.
Et cum ordinariè tantum veniales
Lapsus sint, his facilè solvitur per tales

Actus pœnitentiæ, qui dantur, frequentes
Tunſiones pectoris: gemitus ardentes.
Quartum eſt quod citius à culpis purgetur:
Cum per conſcientiæ examen ſervetur
Plena cordis puritas; quod reiteratur
Sæpiſſimè: ſic vita ſe ſcrutans probatur.
Contritionis actus ad manum habetur,
Culparum confeſſio pura exercetur;
Ut mundum à vitiis cor cuſtodiatur:
Sanctiſque propoſitis in bono claudatur.
Quintum Quod jam cautius poſt lapſum incedat;
Ne amplius facilè ſummum Bonum lædat.
Regula nam præcavet imperfectiones,
Inhibet & corrigit pravas actiones.
Cum nîl ſit Religio præterquam ſevera
Vitæ pœnitentia, & mali auſtera
Cautela. Hinc memorans pondus peccatorum
Diſciplinà ſatagit correcturam morum.

Sextum

Sextum quòd ſecurius in mente quieſcat,
Virtutum variarum guſtu ſe ineſcat;
Nullam curam ſuſtinet ob corporis victum,
Ab Ordine poſſidens illum & amictum.
Sic in conſcientiâ bonâ ſtat quietè.
Tentationum licet expandatur rete;
In DEO habens opem tranſcendit ſecurè
Mundum, carnem ſuperat, pace fruens purè.
Septimum Quòd crebriùs magnis irroretur
A DEO ſolatiis; ſanctè inſpiretur
In orationibus interdum arcanis,
Meditationibus ac quotidianis:
Divini quoque verbi in auditione,
Sacramentorum uſu & Communione.
Quin ipſi ſolatio ſunt auſteritates
Mortificationes & Adverſitates.
Tandem confidentius quod hìc moriatur
Et promiſſionibus Divinis fruatur;
Multis Privilegiis Ordini collatis,
Plenis Indulgentiis impertitis gratis.

Participationem habet meritorum,
Orationum opem & benefactorum.
Sub agonem percipit plenum Jubileum,
Patronorum Ordinis preces apud Deum.
Nonum Copiosius, quòd remuneretur
DEUS ejus opera; Namq; hoc meretur
Vera imitatio vitæ Salvatoris
Religionis votis, ex zelo amoris.
Sic ob mundi & sui abnegationem
Centuplum accipiet, DEI Visionem:
Pro vitæ martyrio atque castitate.
Potietur laureis ac beatitate.

TYPUS EXPRESSUS VERI RELIGIOSI.

QUisquis verum agere vult Religiosum,
Hic Crucifixi debet Christi ærumnosum
Referre prototypon; nullo gloriari
Nisi cruce Domini: in hac delectari.
Crucem JESUS tenuit à Conceptione
Sua, in Cruce magnâ resolutione
Mundi egit salutem: Crucem viam justam
Ad vitam constituit, & portam angustam.

 Ipse-

Ipſemet ſpectaculum mundi mirum factus
In Cruce: Ubi Summæ dat virtutum tractus
Et gratiarum fluxus, JESUS Crucifixus
Cunctis vitæ Regula, & Exemplar fixus
Chriſtianis, qui Crucem poſt ipſum portare
Tenentur: Quidni magis eandem geſtare
Religioſi debent? qui cruci affixi
Sunt; imitationi Domini innixi.
Debent Crucifixum in ſe repræſentare
JESUM: virtutes ejus omnes efformare.
Sunt in ipſum quinimò toti transformandi,
Adeoque ad mortem in cruce firmandi.
Fulgent Crucis cornua hæc Religioſæ,
Sunt ſalutis limina ubi ſpecioſæ.
Infimo Humilitas profunda fixatur
Loco, manſvetudine placidâ fundatur.
Bina Crucis latera, ſunt Patiens ſtatus
Et Pauper: Obediens ſummum tenet latus.
Sunt Perſeverantiâ ad Crucem firmati
Pedes, manus expanſæ liberalitati.

In manu dextrâ patet accenſa lucerna
Benefactorum lucens & ardens æternâ
Charitate Numinis atque proximorum:
Præbens cunctis operum exempla
bonorum.
Cor eſt ſacrum ignei altare amoris,
Vigil, ne deficiat in æſtu fervoris.
Manus læua eſt ſui ipſius armata
Mortificatione, diſciplinâ rata.
Caput timoris DEI vepribus conſtrictum,
Gravi Noviſſimorum trutinâ amictum.
Aures ſurdæ ſepib⁹ ſpinarum arctantur:
Velo pudicitiæ oculi ligantur.
Labia ſilentii clauduntur rigore,
Amari os tingitur fellis JESU rore.
Cuncti ſenſus odii freno mancipati
Et ſtrictæ cuſtodiæ carcere damnati.
Lingva laudem reſonat DEI ſpecioſam,
Jugo dorſum ſuſtinet legem amoroſam;
Præcincti Angelicâ lumbi caſtitate:
Caro pœnitentiæ preſſa gravitate.
Mentem habet anima in DEO ſub merſam,
Rationem lumine verbi DEI terſam;
Inrentionem bonam ad DEUM dire-
ctam:
Ac voluntatem ſoli Numini affectam.

Cunctis conſcientiam liberam peccatis
Frequenter examinans, purgans ab erratis;
Culpam quamvis minimam per confeſſionem
Tollens: ac fructiferam ſatis factionem.
Totum vult quod vult DEUS, non transgrediendo
DEI beneplacitum: pænas diligendo.
Nihil guſtat, præterquam JESU Paſſionis
Merum participium: omniſque agonis.
Voluptas, Divitiæ, atque Dignitates
Per contemptum mundi ſunt nihileitates:
Ac per ſui contemptum tribulationes
Et angores amat ut conſolationes.
Paratus nam animus cuncta tolerare,
Ob amorem Domini, dolores captare:
Quo illi ſimilior crucifixione
Fiat, & perfectior imitatione.
Ita ſibi auſterus, & DEO devotus,
Proximo miſericors ac benignus totus;
Verus Religioſus à terrâ recedens
Sit: ac deſiderio ad cœlum procedens.

OUti-

O Utinam in orbe tales conſecrentur
Religioſi, cunctis illuſtres ſpectentur;
Exemplo pathetico bonæ diſciplinæ
Ad apicem gloriæ trahentes Divinæ.

LAUS VIRGINITATIS EJUSQUE PURITATIS

O Sancta Virginitas & Immaculata!
A DEO ſupra omnes virtutes amata:
Digna Tuo gremio geſtare internè:
Quem cœli non poterant capere ſupernè.
Te quo laudum proferam ſermone decoro,
Vel quibus encomiis efferam, ignoro.
Tu hominem pulverem vilem Majeſtati
Summæ facis proximum, ipſi Puritati.
Magno gaudes decore in Divinitate,
Ab ipſius profluis doni largitate.
Abſque Matre Filium virgo gignit Pater,
Abſque Patre generat hunce Virgo Mater.

Virgo Patris Filius in æternitate
Ex Virgine naſcitur in Humanitate;
Suum domicilium caſtis decoravit
Virginibus: Angelis dum cœlum ornavit.
Hoc in terris Virgo quod Angelus in cœlo,
Quin majori premitur Homo Virgo prælo:
Abſque carne Angelus Virgo eſt in flore:
Sed Homo Virgo manet cum carnis ardore.
Sic eſt Status Virginis ſupernaturalis,
Abſque carne vivere in carne mortalis;
Eſt eſſe in medio veprium nec cædi:
In medio ignium, nec ab æſtu lædi.
Nec Divinus ſpiritus cum ullo moratur;
Niſi quem caſtitatis decus comitatur,
Ibi habitaculum ſuum firmum capit,
Ubi nulla macula carnis mentem rapit.
Eſt inæſtimabilis hic theſaurus, datus
In vaſis fictilibus, facile ſublatus;
Qui dum ſemel perditur, non recuperatur:
Ut ruptum vas fictile nunquam reſtauratur.

Sola pœnitentia hoc conglutinare
Contritione poteſt, & compaginare;
Fructus dignos peragens ſatisfactione;
Voluntatem reparans emendatione.
Secundum carnem vivens, mortem hic capeſſit,
Hìc æterno animam funere inceſſit.
Qui carnem mortificat ſpiritùs fervore,
Vivet DEI Filii in ævum honore.
Hic Agnum puriſſimum ubique ſequetur,
Cantans novum canticum gaudio fruetur:
Ubi inter lilia paſcitur Electus
Sponſus cum florigeris Sponſis prædilectus.
Orbem matrimonium terrarum diviſum,
Replet: ſed Virginitas caſta paradiſum.
Beati Mundo corde, quoniam videbunt
DEUM Bonum maximum: cum eo gaudebunt.

MEDIA Ad Castitatem Omnem Conservandam.

QUi cupit pertingere ad perfectionem
Hanc, ut mentis habeat incorru-
ptionem.
Carnem suam ut hostem debet æsti-
mare
Cum eâ confligere, illam debellare.
Nil ipsi concedere, nihil condonare;
In freno constringere, perpetim domare.
Semper jugum perferat tribulationis,
Ita vincet facile vim tentationis.
Quòd si velut asinus vult recalcitare,
Minus ipsi pabulum opùs ministrare;
Prematur sub ferulâ, si sit obstinata:
Teratur verberibus: sit pœnâ mulctata.
Abscindendæ protinus sunt occasiones
Omnes, quæ suppeditant delectationes.
Carnem rapit minimus voluptatis nictus,
Ut sæpe incendii dat scintilla ictus.
Minima occasio magnum furem facit;
Minima socie as in perversum jacit.
Carbones abstrahendi dum olla fervescit,
Et rima obturanda dum imber crebrescit.

Si mente tentatio ſubintrat furtivè,
Quâ animæ caſtitas perditur nocivè,
Dum in cor admittitur; per moram prenſatur,
Conſenſu arripitur: hinc mens trucidatur.

Tùm fugâ præcipiti ſalus eſt quærenda,
In Chriſti vulneribus, Crux eſt amplectenda;
Crucifixi Charitas mente perpendenda:
Dolorumque Paſſio ejus recolenda.

Per peccatum iterum ne crucifigatur
In carne: illecebris ejus affligatur.
Sub ſpinoſo Capite membrum delicatum
Ne ſit: ſed magnanimum ad pœnas paratum.

Ad Intactæ Virginis ſinum recurratur,
Promptum hic præſidium cuivis donatur
Per Ortûs puriſſimi munimentum tutum,
Sanctæ Virginitatis fortiſſimum ſcutum.

Cumque hic domeſticus premat inimicus,
Qui animæ ſocius, junctus ut amicus;

Ab ipſo propterea ſtatim fugiendum:
Et ut Orci furia otium cavendum.
Sed qui vult ſecurius domi permanere
Debet clauſas feneſtras & portas tenere:
Ne per hæc repagula mors ingrediatur
Culpæ pernicioſa, & mens perimatur.
Aures, oculi, partes ſenſuum extremæ
Ad animam januæ patent non poſtremè.
Hæ arctâ cuſtodiâ erunt occludendæ;
Et ſub vigilantiâ mentis continendæ.
Exinde quotidie ob DEI formanda
Amorem propoſita; & vota firmanda;
Sæpe conſcientiæ examen petendum:
Et â quâvis ſpecie mali abſtinendum.
Hinc DEI Præſentia in mente ferenda:
Cujus pœna ſub actum culpæ eſt timenda.
Ante DEI oculos pudeat patrare,
Quod in viſu hominis nollet acceptare.
Cumque continentia Divinum ſit donum,
Opus orationis erit illi pronum.
Ad DEUM ex intimo corde ſuſpirandnm
Nec unquam deficere ad id impetrandum

Donec

Donec DEI gratia in corde lucescat,
Et voluptas amoris ejus effervescat;
Obscænæ illicia pellens voluptatis:
In DEO delicias præbens castitatis.
Sic sic frustra vigilo domum meam servans
Ni Tuâ custodiâ, ô DEUS! præservans
Ad sit mihi gratia: Hac si sum armatus,
Nec in ignis medio ero æstuatus.
Ergo fac ut gratia Tua me inundet,
In omnibus casibus prompta me secundet.
Sit mundo in corpore cor integrè mundum
Tibi semper traditum, ut donum profundum.

SUSPIRIUM
Pro Dono Castitatis.

DEUS absque tenebris Lumen Adorandum,
Absque omni maculâ Speculum mirandum;
Actualis Puritas: Tu es immortalis
Spiritus, Castitatis Fons originalis.

Te

Te cernuus invoco, qui à Te creatus
Ex carne & ſpiritu Tuo ſum plaſmatus.
Fac ut purus Spiritus corde impolluto
Sim per Tuam gratiam abſque carnis luto.
Nec carnem coinquinet ſpiritûs inſtinctus,
Neque caro ſpiritum. Rogo ut extinctus,
Sit concupiſcentiæ in me omnis motus:
Et menti ſubjaceat appetitus totus
Carnis; ne tangat eam ſenſus voluptatis
Sed ei præſideat virtus caſtitatis.
Solum cor mundum Tuum vultum intuetur:
Ergo cor meum omnem ſemper excecretur
Carnis immunditiam, ſolius amoris
Tui vivat ignibus: cum æſtu fervoris.
Sit Tuum ſacrarium anima dicata,
Tibi, Sancti Spiritùs ſponſa obarrhata.
Da, ut ſit memoriâ mens ſemper repellens
Pravæ carnis impetus; regulâ excellens
Verbi Tui: voluntas frenet vi timoris
A Tuis judiciis inſultus ardoris.

Ad concupiſcentiam nullam ſe inclinet,
Voluptatis minimam & umbram declinet;
Contineat oculos ab impuro jactu,
Aures ab auditu, & manus à contactu.
O JESU puriſſime Flos Virginitatis
Tu es Sponſus Virginum, Amor Puritatis,
Agnus abſque macula; fac ut Te ſectari
Poſſim in munditiâ: me abominari.
Lilium Virgineæ pulchrum caſtitatis,
Tu Roſa ſine ſpinis es carnalitatis:
Virgo & Mater; fac me precibus ſervari
Tuis mundum; ut malim mori quam fœdari.
Angelici Spiritus, Virgines cœleſtes,
Virgineæ Animæ, Angeli tereſtres
Adeſte, in prælio animæ moleſto
Cum carne: ne impetu ſuccumbat funeſto.

Suſpi-

Suſpirium
Pro Perfectione, Sanctitate, & Beatitudine Conſequenda.

Qui juſſiſti; Eſtote perfecti, ut Pater
Veſter, qui in cœlis eſt: Qui es noſter Frater
Perfice nos in Te & per Te; ut curramus
Sic ad Tuum bravium: ut comprehendamus.
Qui dixiſti; Eſtote Sancti, in cœlorum
Regno ſicut reſidens Pater; qui Sanctorum
Sanctus es, ſanctifica: ut nos terræ limus
Per Te, in Te, & de Te verè ſancti ſimus.
Qui Beatitudinis univerſæ Auctor
Es atque Eſſentia. Eſto nobis Fautor
Per Beatitudines octo pertingendi
Ad hanc: eamque ſemper in Te poſſidendi.
Qui es Via, Veritas, Vita, Fons ſalutis,
Per Te viam arctam nos duc ſemitis tutis

Veritatis: ad vitæ terminum ſupernum
Teipſum, Principium & Finem æter-
num.

AUTHOR LECTORI

HOc Breve Compendium tibi manife-
ſtat
VitamSpiritualem &Devotam: præſtat
Ut per viam facilem ſalute fruaris
Æternâ; per quatuor gradus potiaris.
In prima parte habes Spiritûs Doctrinam,
Quid debeas agere ad mentem Divi-
nam.
Secunda ſed aperit pars devotionem
Primariam, utilem ac orationem.
Quidquid ad initium Tibi recommendat
In progreſſu practicat; ut plenè oſten-
dat
Modum cum DEO, JESU, ejus Geni-
trice,
Angelis, Sanctis cuncta tractandi a-
micè.
Simul efficaciter animas juvandi
Agonizantes, & ex pœna liberandi
Ignis Purgatorii; ſeque diſponendi
Ad bonam mortem: hancce conſe-
quendi
Teſta-

Teſtamenti methodo, quæ ut cognoſcatur,
Num ſit futura talis, modus explicatur:
Quî Prædeſtinatio poſſit penetrari:
Per quæ ſigna operum valeat ſperari.
Ex his ſignis cernitur quomodo quaterni
Gradus idem ſapiant; & actus interni
Externique conſpirent ad eandem metam:
Quà Divinum progredi condecet Athletam.
Denique breviſſima via commonſtratur,
Compendioſisſima planè declaratur,
Divinæ voluntatis executione,
Et cum eâ humanæ plenâ unione.
Poſtremo adnectitur pro Religioſis
Aliqua inſtructio; quàm compendioſis
Viis poſſint tendere ad perfectionem:
Et Divinam conſequi benedictionem.
His Lector Benevole fruere gratanter,
Atque in his dilige morari conſtanter;
Per hæc Tibi ſalutem æternam parabis:
Et beatitudinem cœleſtem firmabis.

ELENCHUS
RERUM

137. Du-

RERVM

Menda sic emenda.

PAG. 6. Vanis ad Comitum, *lege*, canis ad vomitum. *pag.* 121. Quocunque *lege* Quodcunque. *pag.* 165. hunce *lege* huncce. *pag.* 129. piissimi *lege* purissimi.

Alia minora Lector benevolus facilè dispensabit.

FINIS.

